

Marija Reljan

SUPERVEZA

iz

SUPERMARKETA

Instagram ljubavusiframa
www.ljubavusiframa

POGLAVLJE 1.

- Zdravo Patkice! - Marijana pozdravi sestru iznenadivši se kad je ugleda. Nisam te čula kad si stigla. Kako je bilo na faksu? Šta čitaš? - upita sestru zauzetu čitanjem nekih novina.

- Maloprije... - odgovori mlađa sestra kratko i odsutno zadubljena u novine.

- Hoćeš da popijemo kafu? - nagnu se preko njenog ramena da vidi šta je tako zanimljivo našla. A u to si ti blenula! - shvati gledajući u veliki poster slavnog pjevača. I šta kažu novine? Šta radi moj čuveni budući zet? Ganja ženske po Azurnoj obali?

- Ne gnjavi me!

- Patkice, znaš ko me pitao za tebe? Onaj vozač gradskog što drži liniju do naše babe.

- Šta te pitao?

- Pozdravio te, pitao kad ćeš ti do babe, imaš li momka...
On ima sina, vidjela sam ga, isti tvoj pjevač, zalizan ko
da je i on zaljubljen u njega. Ne možeš dobiti orginal al'
ovaj je vjerna kopija!

- Pa njegov sin još ide u srednju školu!

- Šta smeta? Narašće on, važno da liči na "zalizanog" -
zafrkne sestru.

U kuhinju im uđe majka.

- Zdravo ljubavi mamine! Kako ste? Šta radite? Ima li
kafe za mene? - pridruži im se i ona za stolom.

- Vidiš Darinka ovo će da ti bude zet! - otme sestri
časopis.

- Daj da vidim. Pa šta je taj? Neki pjevač?

- Aha. I šta ćeš ti moja Darinka kad tebi dođe slavni zet i
kaže da mu skuvaš kafu? A na drugoj strani sjedi drugi
zet sa završenim uzaludnim fakultetom i već skoro
penzionerskim stažom na Zavodu za zapošljavanje,
99% siguran da će prije dobiti premiju na lotou nego svoj
posao.

- Hahaha... jeste blesave - smijala se Dara ćerkinim zafrkancijama.
- Mama reci joj da me ostavi na miru! Što se ti ne prijaviš na neki sajt za upoznavanje? Bolje bi ti bilo?
- Ni slučajno! Pa da mi se javi onaj sa petog sprata što u radnji uzme hljeb i kaže kasirki da će je probiti šakom ako mu bude tražila pare. Ili onaj sa tri kera...
- Uh što si zahtjevna! Ne ovaj, ne onaj! Nijedan ti ne odgovara.
- Pa šta tražim? Ti hoćeš slavnog pjevača pa je to u redu! Šta ja to nemoguće tražim? Ne treba biti lijep, ne mora biti bogat. Samo tražim da ima posao, da nije alkoholičar i da nema neku psihijatrijsku dijagnozu ozbiljnijeg tipa! Eto to je sve! Ne tražim da ima stan, da su mu starci otegli papke, ne tražim da ne izlazi na glupu utakmicu. Samo da mi se milo osmijehne i da sam mu draga. I jedina! Eto toliko!
- Ma ti si nesposobna! Bolje pitaj Bam Bam da ti navata nekoga!

- Bam Bam? - zabrine se ona na spominjanje prijateljice. Otkud ti ta ideja? - čudila se.

- Ona je zavodnica broj 1 iz vaše ekipe. Čujem da je sin od tvoje i Jasminove šefice lud za njom.

- K..koje šefice? Glavne? - zapanji se nemajući pojma o tome.

- Aha. One opasne oštrokondže što ide po firmi i šizi na vas. Svi drhtite i pijete tablete za smirenje čim je vidite.

Nakon ovoga nije joj bilo više do zafrkancije...

Ujutro je krenula na posao još pod utiskom informacije koju je saznala. Pred zgradom, pored kola čekao ju je kolega Jasmin.

- Joj! Šta si se toliko namirisao? - namršti se ona kad su sjeli u kola. Znaš da ne podnosim jake mirise!

- Pa sredio sam se malo...

- Malo? Meni izgleda kao da ćeš se oženiti na putu do posla!

- Pa... ako naleti neka prikladna kandidatkinja...

- Izgleda da ti tu kandidatkinju već imaš, kako si se dotjerao? Ko zna šta si noćas sanjao, pa si utripovao... - razmišljala je naglas sumnjičavo.

Pogledao je zabrinut komentaron.

- Dobro, kad si navalila... ajde da ti kažem zašto sam se sredio. Pa znaš li koji je danas dan?

- Srijeda. Što? Da nije nečiji rođendan? Znaš da sam rastrešena i luda ovih dana.

- E da si samo ovih dana... - uzdahnuo je tiho.

- Šta to mrmljaš sebi u bradu? Oćeš da izađem iz kola? Al' si me nanervirao danas! A tek smo krenuli na posao. Najprije mi je Patkica digla živce, pa sad ti! Šta li me tamo tek čeka...

- Smiri se Kovrdžice. Nisam htio da te oneraspoložim. Naprotiv...

- Negoo?!

- Danas je dvije godine da smo kupili auto! Nadao sam se možda da ćemo to proslaviti i da ćeš mi otpevati "Ajde, ajde Jasmina...". To mu je bila "rođendanska pjesma" koju mu je svake godine pjevala i uz koju je jedino pristao da pleše. Inače se nije nikako dao na podijum.

- Dvije godine? Pa šta? Nije izdržao dvadeset godina nego dvije. Lada moga oca ima 35 pa joj niko ne slavi rođendan!

- Ajde više učuti! Sad si i ti meni digla živce - povisi i on ton.

- Ma nemoj?! Sad sam ja kriva? Najbolje da ćutimo danas - ratoborno se naduri.

Petnaest minuta kasnije stigli su pred zajedničku firmu. Dok se ona durila on je pogledavao. Već mu je bilo žao što je izgubio živce. Ionako joj je bilo teško. Nije ni znala cijelu situaciju u firmi, nego je pokušala da na sve gleda pozitivno.

- Oćeš... da te odvezem...ti bi trebala danas prije mene kući - upitao je tiho, pokajnički.

- Neću! Vidiš kako mi je počeo dan! Možda ću dati otkaz sad za dva minuta, dosta mi je svega. A možda ću se zabarikadirati u skladište i štrajkovati glađu!

- U punom skladištu štrajkovaćeš glađu? - ovo ga nasmija. Pa ako dođe apokalipsa ti ćeš jedina preživjeti. Imaš zalihe za sto godina!

- Šta ti je danas? Pričaš ko navijen, umukni više!

- Sad i pričam previše?

- Nije mi do rasprave danas... - uzdahnula je.

- Ej...ej... malena, prpasta, prćasta... - smirivao je.

Zagrlio je oko ramena. Pokušala da se izvuče praveći se ljuta, iako ju je već popustilo. Pa je odustala i smirila se.

- Nisam htio da te naljutim nego da proslavimo dvije godine našeg Citroenčića - objasni joj prekorno.

- Našeg? Po čemu je naš? Po tome što me kao koleginicu povezeš na posao?

- Pa ti si žena koju najviše vozam moraš priznati – šaljivo je podbadao.

- A to jest! A vidim da si danas odlučio da pređeš na viši tečaj vozanja mene.

- Pa hoćemo li proslaviti ili nećemo? - odahnu kad je popustila. Za malo da mu pokvari sve.

- Ajde dobro... proslavićemo što je auto star sedam godina izdržao još dvije u tvojim rukama. A možda to i treba proslaviti. Nije autu lako s tobom. Otkad si ga kupio nisi ga počistio. Da ga ja ne čistim oduzela bi nam ga sanitarna inspekcija.

- Pa ja se staram da je ispravan, ti se brineš da je čist. I eto ti recept za zadovoljan auto. A moramo i o nečemu popričati.

- O čemu? - već se zabrinula.

- Reći ću ti večeras, sad nemamo vremena.

- Da nisi nešto... uradio? - odjednom se presjekla.

- Šta uradio? Šta misliš da sam uradio?

- Je li u vezi posla? - brzo je htjela da sakrije šta je mislila.

- Jeste... A šta si ti prvo pomislila? - ispitivao je pažljivo, netremice je gledajući.

- Ma ništa...

Ostavili su to nedorečeno i uputili se svako u svoj dio firme. On prema skladištu, ona prema kancelarijama.

POGLAVLJE 2.

Uzdisala je zamišljeno hodajući prema kancelariji. Nije bila svjesna strogog pogleda koji je prati.

"Šta li mi ima reći? Nije to samo slavlje zbog kola. Da nema neku novu? Budalo jedna, zašto nisi pokušala da mu staviš do znanja da ti se sviđa... Što duže čekaš sve je gore!"

Nekoliko puta joj se učinilo da će on to njoj reći, ali bi sve završilo na pokušaju. "Šta ću sad ako kaže da je našao neku i da je ozbiljno?"

Mnogo je jednostavnije staviti do znanja nekome koga si tek upoznao da ti se sviđa, nego nekome koga poznaješ duže vrijeme i još radiš s njim. "Uff... dobro mi je Patkica rekla da mi treba obuka kod Bam Bam..."

- Bam Bam! Jaooo... - sjeti se. Zaboravila je da je nazove! A sad će Barakuda (Manda šefica) da dođe...

Samo što je to pomislila, vrata se žustro otvore.

- Dobro jutro šefice, kako ste? - ljubazno je pozdravi.

- Dobro jutro! Katićeva, dođite kasnije u moju kancelariju. Hoću da popričamo.

- Dobroo šefice - progutala je knedlu. "Sad smo gotove i ti i ja, Bam Bam!"

Čim je ova zatvorila vrata ona ščepa telefon.

- Alo Bam Bam!

- Ej paničarko! Dobro jutro! Što ti glas tako zvuči?

- A kako bi ti da mi zvuči? Sad je bila Barakuda i hoće da priča sa mnom. Ako je o tome šta ti radiš od njenoga sina teško tebi! Što mi to radiš Bam Bam? Ajde reci što mi to radiš?! - dramila je.

- A šta ti to radim molim te? - smijala se slatko.

- Pa jel' hoćeš da me ova izbaci i da mi niko u gradu ne da posao? Izbaciće i mene i Jasmina! Zbog tebe i tvoje neobuzdanosti za klincima. Pa zar nije vrijeme da pređeš na ove iznad 22 godine?

- Za koga me sad optužujete?

- Patkica mi je rekla da je Barakudin sin lud za tobom. Sin od mo-je še-fi-ce Ba-ra-ku-de - naglašavala je slog po slog iživcirano.

- Pa šta ću mu ja? Jesam li ja za to kriva?

- Sto posto jesi! Znam te, sigurno si mu se osmjehnula i on je jadan poludio za tobom. A šefica će da poludi na mene.

- Dobro, ne sikiraj se, otkačiću ga.

- Jadan on... i jadna ja. Uhh! I...još nešto, Jasmin hoće da me vodi na neku proslavu. Sumnjiv mi je. Znaš li ti išta o tome?

- Možda hoće da te napije, pripazi ti, opasna si kad piješ, možda ga iskoristiš. Ali ne brini, ne vjerujem da će se braniti - zafrkavala je.

- Joj, Bam Bam! Zašto si kćer svog oca!

- Zato što si i ti svog!

Nije vrijedilo da se raspravlja s njom. Bile su prijateljice od djetinjstva. Barbara, od milja zvana Bam Bam dobila je nadimak po dječaku iz crtaća Kamenko i Kremenko.

Od malih nogu je sređivala muški rod u dva poteza. Bam i Bam - i bili bi gotovi. Otac, poluslovenac, polubosanac ženio se tri puta. I majka joj je bila jako zgodna žena. Samo se, za razliku od muža, udavala jednom. I tek ga je ona uspjela obuzdati.

POGLAVLJE 3.

U firmi su svi igrali igru "izbjeći danas šeficu", pa je i ona tako danas pokušala da je eskivira, ali uzalud.

Srećom nije bilo ništa strašno. Dolazili su majstori iz firme koja im je održavala informatičke sisteme. Zadužila je nju da im pomaže.

Koleginica ju je povezla do grada. Ostatak je prepješačila. Trebalo joj je da malo razbistri glavu. Šta će joj reći večeras? Ništa joj nije spominjao dolazi li još neko na proslavu.

Upoznala ga je prije pet godina. Pojavio se na njenim vratima, baš je ona otvorila. Pomagao je Barbarinim roditeljima oko nekog namještaja što su kupili. Jasminov otac je bio prijatelj Barbarinog oca Alena.

Gledala je u crnokosog, crnookog momka, smirenog lica. Nije bio baš visok, ali je bio uredan i elegantan.

Lijepo okrugle glave, kose ošišane na santimetar, mirno je, ali zainteresovano, blagim očima gledao u nju.

"Dobar dan... ja sam...Jasmin."

"Jasmina?" Ona nije dobro razumjela pa je zbunjeno ponovila.

"Jasmin" - skoro se glasno nasmijao gledajući je. "Alen... vaš komšija Alen, zamolio je ako možete da pomjerite auto. Treba da iskrčamo neki namještaj... Vas poznaje, pa me poslao..."

"Aaa... Barbarin otac! Evo...evo. Nije problem" Shvatila je šta treba.

"Ovo je neki kandidat" - čula je svoga oca kako govori majci iza njenih leđa.

Njih dvoje su se pogledali. On se veselo nasmješio podigavši obrve a ona je uzdahnula izvinjavajuće. Očevo dobacivanje je iživciralo.

"Nije tata moj kandidat! Možda ti žena ima mladog švalera ili ti mlađa kćer ima zalihu!" dreknula je gledajući u Jasmina.

On se opet nasmijao sve se čudeći kako je odgovorila bezobrazno ocu. Njeno zafrkavanje je dodatno probudilo Jasminovo interesovanje.

"Čika Alen traži da pomjeriš kola! Došao mu novi krevet, onaj je vjerovatno polomio. Često mu se dešava" šalila se.

"Šteta! Ja mislio upoznaću ti momka! Idem da se presvučem pa ću sići dolje" dobacio im je.

"Nisam znao da Barbara ima takvu prijateljicu" opet se šarmantno osmjehno.

"Ona nije normalna, pa joj ni prijateljice ne mogu biti."

"Da, Barbi je zanimljiva i posebna. Moj otac i Alen su veliki prijatelji. Zajedno su radili u vojsci. Onoj ranije... dok je postojala. Pa su i dalje ostali bliski."

Pojavio se njen otac gledajući ih.

"Dobar dan" klimnuo je glavom njenom ocu. "Ja sam Jasmin, sin od Alenovog radnog kolege."

"Dobar dan momak? Poslao te Alen? - pružio je ruku Jasminu da se upoznaju. Kako reče da se zoveš Jasmina?"

Njih dvoje su se pogledali i suzdržali od komentara.

Matori zafrkant.

"Tata, treba da pomjeriš kola da bi mogli parkirati kamion za istovar."

"Možda znate čija su kola do Vaših? Mogli bi da zamolimo vlasnika da ih pomjeri."

"Ajde da vidimo, možda prepoznam."

Nekoliko puta je izlazeći sa Bam Bam srela i njega. Nakon toga ga je češće sretala. Kasnije su se sve više vremena provodili u istom društvu. A često bi ih vozio očevim kolima.

- Marijana... - zvao ju je oko 20 časova.

- Gdje si?

- Još sam u firmi.

- Još si tamo? Šta se dogodilo?

- Nesposobnjakovići prčkali po kompjuterima i sad ništa ne radi kako treba.

- Da, meni je šefica danas rekla da će doći i kod nas. Ne zna koji dan. Znači večeras nema slavlja?
- Nema - iznervirano se složi.
- Dobro, nije strašno, izaći ćemo kad budemo mogli. Fino sam ti predložila da pojedemo picu u Citroenu i da njemu platimo dubinsko čišćenje. A ti nisi htio pa se autić naljutio.
- Ujutro ću doći po tebe.
- Ideš opet ujutro?
- Moram, pitanje kad ću kući. Ovi ne misle da odu, a ne mogu ništa raditi dok ne srede.
- Dobro vidimo se ujutro, ako ne moraš ići ujutro ja ću se snaći.
- Izvini za danas... Laku noć Kovrdžice - trudio se da sakrije neraspoloženje u glasu i da zvuči veselo.

POGLAVLJE 4.

Sutra joj je predložio da izađu u petak, jer je i on radio skraćeno. Ona se nećkala, kud baš u petak... Ne valja započinjati ništa petkom...

- Jesi li spremna? Ja ću doći za pola časa kod tebe.
- Gdje idemo?
- Vidjećeš?
- Pitam da li da obučem kupaći kostim ili kaput? To je "mala" razlika ali meni bitna.
- A to! Idemo na večeru u restoran sa muzikom.
- Dobro, onda bez kupaćeg.
- Pa može kupaći ispod, mantil gore, u kaputu će ti biti vruće. I neke čizmice ili štiklice.
- Jasmina...- reče opominjući ga. Idemo li proslaviti dvogodišnjicu Citroena ili ja treba da nekog zavedem?

- Pa nije na odmet... ti budi sređena, ko zna kad će prilika da uleti.

Spremila se i sišla u prizemlje. Kroz staklo je mogla da vidi parking. Nije imala živaca čekati da dođe gore po nju, pa da ga njeni ispituju. Otac je već otišao na spavanje a majka i sestra su gledale televiziju.

Na njenu "spremnost" je samo podigao obrve. Nije ništa rekao.

- Idemo li sami?

- Sami.

- Što si razgovorljiv večeras...

- Pa idemo da pričamo, nećemo u autu.

- Što ne? Ako ti se ja od radoznalosti isповраćam u autu? I šta to ovaj auto nije čuo od nas dvoje? Naslušao se svega i svačega.

- A jeste... - smijao se pogledavši je nekako zamišljeno.

"Je li tužan? Šta mu je? Poludjeću..." mozgala je.

Restoran je bio lijep, pored šetališta s jedne strane i rijeke s druge. U ovome nisu bili nikada. Polovina lokala bila je popunjena, bilo je još rano. Ni muzika nije svirala.

- Nema muzike? - upita kad su sjeli u separe na kraju lokala.

Zid sa njihove desne strane je bio u staklu i dijelio ih je od vanjske terase. Iz svog separea vidjeli su svjetla grada i rijeku u daljini. Vrlo lijep prizor.

- Ima, malo kasnije. Još je rano. Oko 23 počnu.

- Fin je lokal. Kad si ovo otkrio?

- Preuredili su ga nedavno. Možda radi godinu dana. Bio sam ovdje sa prijateljima.

Došao je konobar.

- Ajde da vidimo šta bi htjela...zagledao se on u Jelovnik.

- Ja ću neki lagani aperitiv - izjasni se ona.

- Aperitiv? Ti znaš šta je aperitiv?

- Jasmina... - upozoravajuće ga je pogleda.

- Oprosti - slatko se kajao pokrivši njenu ruku svojom.

- Neću da naručim jelo dok ne znam hoću li slaviti ili plakati. Kako da jedem ako će mi biti muka. Pa da platimo večeru koju neću pojesti. Naruči i ti sebi nešto. Dok mi ne kažeš o čemu se radi ništa neću da naručim.

- Radi se o firmi - popusti napokon.

- O firmi? Samo o tome? - sumnjičavo ga je gledala.

Opet se osmjehnuo onim svojim tužno-blagim šarmerskim osmjehom.

- Po tvome ponašanju Jasmine nije samo u pitanju firma. Ako je samo to, onda slavimo Citroena, popićemo po pola litre žestice i ja ću kad se napijem pokazati podvezicu.

- Imaš podvezice?

- C,c,c... od sve priče tebi su u glavi ostale samo podvezice.

- Možda ćeš dobiti otkaz - napokon je izustio.

- Otkaz? To tebe muči cijelo vrijeme? Od kad sam došla Barakuda prijeti otkazom. Posebno posljednjih 6 mjeseci.

- Prijeti? Nisi mi rekla!

- Pa šta da se sikiraš, ja sam prva dva mjeseca muku mučila a onda sam shvatila da i svako zlo može biti za neko dobro. Pa sam joj lijepo rekla "ajte šefice, dajte mi otkaz, pomozite mi, tako ću se barem pokrenuti". Jer ovako stalno odlažem, a boljitka nema.

- Pa šta ćemo sad?

- Nemoj da brineš. Ja već duže vrijeme razmišljam da krenem nešto u ortakluk sa Macom. Ona ima neki poslovni prostorčić na dobrom mjestu pa da vidimo šta bi tu najbolje išlo.

- Jesi luda! Ne dolazi u obzir! Čekam prvu priliku da te povučem kod mene u nabavu, a ti bi da odeš. Da mi nije tebe dao bih i ja otkaz, dosta mi je svega!

- Ako ne bude rješenja, ja sam spremna otići.

- Ja sam se bojao... - odjednom mu zazvoni telefon i prepadne ih oboje.

- Nisi isključio telefon! prekori ga ona. Ona svoj jeste, da ih ne ometaju.

- Izvini... alo? Tu je sa mnom. Šta ti treba? Napolju smo.

U restoranu - zavrnuo je očima.

- Ko je? - namrštila se.

- Barbara, Patkica i njih desetoro - tiho reče. Odmakao je telefon od uva i poklopio mikrofon. Zavrnuo je očima i uzdahnuo nezadovoljno.

- Daj ih meni! Alo?

- Pa gdje ste vi? Mi čekamo kad će to slavlje! Niko nas ne zove!

- Kakvo slavlje?

- Vid' nje? Pa zar se nisi večeras sredila da proslavite drugu godišnjicu vaše krtije? Hura!

- Huuura! čulo se iz pozadine.

Sad se i on osmjehnuo vrteći glavom. Spustila je telefon i uključila zvučnik.

- Da smo mislili da vas treba zvati, zvali bi vas. Šta sad, treba da potrošimo mjesečnu platu na vas! Samo gledate da se ogrebete.

- Gledamo! Večera! Večera! Gdje ste da dođemo?

- U piceriji kod nasipa.

On se veselo osmjehnu na ovo muljanje.

- Šta ćemo? - upita ga iako mu se na licu vidjelo šta misli.

On nemoćno odmahne rukama.

- Ajde naći ćemo se u klubu kod parka. Dobićete jedno piće i dosta vam je - odluči ona za oboje.

- Eto nas! - veselo su prihvatili.

- Za pola časa idemo. Večeraćemo na miru i nikome ni riječi o ovome. Patkica nas je otkucala. Nisam joj rekla da proslavljamo nego da izlazimo. Ne znam kako je otkrila da slavimo Citroenov rođendan.

- Bojim se da sam ja za to kriv...

- E sad sve znamo.

- Marijana... nisam... nismo završili priču.

- Jasno mi je. Šta je druga tema?

- Nećemo o tome sada... - rekao je tiho i zabrinuto je pogledao.

Uzdahnula je. Nije vrijedilo da sad inzistira. Ipak...

- Da nemaš neku curu? Možda je nešto ozbiljno?

- Ne... ustvari, nemam nikoga koga ti ne poznaješ.

Kakva je ovo formulacija?! Htjede da kaže "pa možeš ti imati djevojku a da je ja poznajem" ali se predomisli. Neće otvarati sad tu temu. Prekinuli su ih i prilika je izgubljena.

U klubu su ih već čekali, načičkani oko stola kao čačkalice.

- Bolje bilo da smo bili pametni i u našem Citroenu pojeli večeru da niko ne zna. Za pare koje ćemo sad potrošiti mogli smo mu platiti godišnje održavanje - nezadovoljno je konstatovala.

- Nema veze - opet je onim svojim blagim šarmantnim osmjehom umirio. Važno je da smo zajedno.

Začudeno je podigla obrve na to. Zajedno? On i ona ili cijela ekipa? Pokušala je da se ne živcira.

Nije joj bilo zbog para nego što nije uspjela saznati sve što je interesuje. Bojala se kad će opet naići prilika.

Možda nije loše da dobije ili daa otkaz, razmišljala je.

Utješi je što je sa Bam Bam bio neki momak od sto kila, motorista, miran ko bubica. Simpatičan.

- Je li ovo novi? - upitala je nagnuvši se prema Bam Bam.

- Nee! To mi je drug.

- Drug koji te voli kao i ostali... - uzdahnu. Dosta je bilo pića, ja idem na ples! Ustanu još dvije prijateljice s njom.

Polako se opustila plešući. Obožavala je ples. Još je bilo rano pa nije bilo pijanih a i bio je petak pa nije bilo toliko gužve.

Jasmin je zastao u priči pogledavši prema njoj kad je krenula podijumu. Vidjela je to, nasmijala se, prišla mu i povukla ga za ruku.

- Ajde Jasmina da malo ludujemo!

Pogledao je u nju pomalo opominjuće. Sjedio je na kraju klupe jedva se ugravši koliko ih je bilo. Sto za šestoro, uguralo se njih devetoro.

- Ajde diži se šta si se ukupio! - naredila je smijući se.

Nezadovoljno je uzdahnuo. Pogled mu je bio između opreznog i zabrinutog.

- Ajde Jaki, ajde kad te Marijana zove - društvo je živnulo. Nije volio ples a posebno ne sentiše i stiskavce.

- Idemo! Nema veze što ja trpim Mandu za 500 evra mjesečno, a pjevaljka samo zaboravi gaćice i zaradi 5000 evra na plejbek! Ali ona nema tebe! Juhu - podvrisnula je.

Osmjehnuo se napokon na ovo i popustio.

Jasmin je u kući navikao na strogoću i šta je zadatak jednog muškarca. Otac mu je bio vojno lice iz sela u Bosni. Naređeno mu je da strogo mora voditi računa o ponašanju.

A Marijana je ovo veče iskušavala njegovo strpljenje.

Danima je bio u brizi, ako dobije otkaz neće više ići zajedno na posao... Nije do sada ništa uradio a svaki dan su zajedno. Kako će tek da joj išta kaže ako se ne vide po cijeli dan? Zaboraviće ga potpuno. Ipak su se opustili i lijepo proveli to veče sa društvom. Trebalo im je malo da zaborave na firmu.

POGLAVLJE 5.

Subotu je skoro prespavala. A on se javio da sa drugom radi na kući. Dok se nije zaposlio povremeno bi radio na crno na uređenju kuća. Od malterisanja, pločica, parketa, sanitarija do svega ostalog.

U nedjelju je bila sa svojim u kupovini pa su zajedno ručali. On je rekao da će svratiti na kafu predveče kad se malo odmori.

- Izlaziš li ti Marijana kuda? - pitala je majka.

- A gdje da idem mama? Umorna sam, a moram se i spremiti za posao.

- Evo ti pročitaj oglase - zafrkavala je Patkica.

- Patkice, daj kad već pratiš oglase nađi meni nekog Grčkog milijardera. Ja se predajem. Normalno ionako nema ništa. Prekjuče u firmu došli neki momci iz informatičkog. Jedan neoženjen ali zaljubljen u sebe, drugi fin ali oženjen. I šta da se radi...

- Pa jesu li ti se upucavali?

- Ovaj bezvezni mi se udvarao, rekoh ajde barem da poslušam Bam Bam pa da vježbam ofiranje...

Oko osam oglasilo se zvono. Dara je otvorila.

- Šta rade? - upita Jasmin misleći na Marijanu i Slavicu.

- Pričaju o prinčevima moj Jasmine. A niko se ne ženi i ne udaje! Niko neće ozbiljno da pregovara. Nije toga bilo kod nas. Oćeš, nećeš idemo dalje. Ja sam Marijanu rodila u dvadeset drugoj...

- I šta misliš šta bi bilo kad bi te vidio? Samo je tebe čekao. On takve jede za doručak. A šta ćeš mu reći? Da ga voliš? Kozo! On ima buljuk takvih naivki kojima je slomio snove! - sestre su bile zauzete svojom raspravom.

- Majko reci joj!

- Šta da mi kaže? Da ne lažem? Koja romantika tuko jedna! Koji to princ nema teret prokletstva na dvadesetom koljenu?

- Može li princ biti automehaničar ili skladištar ili pekar djevojke?

- Jaki... - prekidoše raspravu kad se on pojavi na vratima.

- Vas dvije opet o pjevaču?

- Reci joj ti Jasmine!

- Moram li i ja u tu raspravu? Marijana te samo brani od razočaranja. Ti si Slavice hrabrija, ali ipak trebaš biti i malo realnija. Eto mogao bi i ja da budem nečiji princ...

Marijani se učinilo da je pogledao u nju. "Pa da ja to provjerim..."

- Jeste, baš tako! - prihvati igru. Što Jasmin ne bi mogao da bude nečiji princ? Meni baš liči na princa! I zaslužuju dobru ženu, pravu ženu koja će ga voljeti.

- Hvala ti "Zafrkana" na podršci - digao je obrve čuvši je.

- Jasmine, ti si drug!

- Ali je i muškarac kozo glupa!

- Hvala ti advokatice moja. Ako ti mene ovako braniš kod drugih djevojaka onda će meni biti super! Evo od sad te slušam, koju mi ti djevojku preporučiš ja se odmah bacam na nju!

- A šta fali meni? Ja nisam djevojka? Nisam dovoljno dobra za tebe?
- Ma ti si princeza broj 1! Samo me malo plašiš - nije htio pred Marijaninom porodicom da otkriva njihove tajne.
- Plašim? - čudila se ona.
- Vidiš, plašiš ga! - davila se Slavica od smijeha. Sigurno si preplašila i tog informatičara!
- Onda vi nađite one kojih se ne plašite, da vam ljubazno i u rukavicama stave omču oko vrata.
- Nećemo takve.....
- Ko će vas pitati? Kad se neka ustremi na tebe gotov si! A ti si Patkice zacopana u poznatog pjevača. Ja ne bi pobrisala ulazni hodnik s njim. Nikakav je, sav tako zalizan.
- Baš je sladak! - branila je svoju ljubav.
- A kojega si ti to informatičara preplašila? - Jasmin se namrštio gledajući u Marijanu.

- U vašoj firmi došli neki informatičari. Ni ti joj se ne sviđaju - preduhitri je sestra s odgovorom.

On na ovo ozbiljno pogleda Marijanu.

"Šta je sad? Pa reci nešto Jasmine više! Recu ako ti ne odgovara" ljutila se u sebi.

- Da se manemo rasprave. Ima li ovdje nešto da se jede ili da idem kući? Spominjala si neke kolače danas...

Dara je ko po komandi već nosila orahnjaču i makovnjaču za sve.

- Marijana ujutro dolazim po tebe - saopštio joj je na polasku.

"Ajde, možda ćeš ujutro biti rječitiji..."

POGLAVLJE 6.

Sutra je tri puta navraćao kod nje u kancelariju. Obično nije volio dolaziti zbog njene namrgođene šefice a nije imao baš ni vremena. Ona je već preboljela otkaz i nije se htjela opterećivati s tim. Biće šta bude.

I ovako nije željela raditi u trgovačkoj firmi nego u osiguranju ili banci. Skoro dvije godine nakon završenog Ekonomskog fakulteta nije uspjela dobiti nikakvo stalno radno mjesto pa je prihvatila ovo. Jasmin joj je predložio da radi kod njih.

Srela ga je jedan dan kod Barbare. Ponudio se da joj pomogne ako želi raditi u njegovoj firmi, barem godinu dana je imala zagarantovano. Ni on nije bio nešto zadovoljan poslom ali je već nekoliko godina bio kod njih u Skladištu.

I tako je počelo. Prvu godinu je putovala busom ili bi je neko povezao.

Nakon prve godine produžili su joj ugovor pa je jedan dan on iznenadio rekavši da će kupiti kola. Poslije je bilo mnogo lakše jer je na putovanje trošila barem dva sata.

Nakon druge godine opet su joj produžili. Da bi se zadnjih nekoliko mjeseci počelo pričati po firmi da će biti otpuštanja.

- Marijanice... - provirio je informatičar iza panela.

- Izvolite... - uzdahnula je.

Sad će opet da je pegla pričom dok je neko ne spasi. Ali odluči biti ljubazna. A imala je posla preko glave. Nije se skidala s telefona. Ako ovako nastavi da je zamajava moraće ostati duže.

Uspjela je srećom i pored udvarača završiti na vrijeme.

Stavila je torbu i jaknu na sjedalo (imala je i ona rezervni ključ od auta) i čekala njega na parkingu da krenu kući.

Jasmin je dovezao pred zgradu i okrenuo kola. "Pa kuda će on?" - čudila se. Ništa joj nije spominjao.

Kucne mu na prozor, dok je čekao da se uključi na glavnu cestu.

- Kuda si ti krenuo?
- Moram još nešto do firme...
- Dovezao si mene i sad se vraćaš? Pa što mi nisi rekao?
- Pa da te doveze informatičar? Ne brini Kovrdžice, neću dugo, a idem i onako poslije da radimo na kući. Pa bi ionako prošao pored firme.

Nije ništa rekla. Pozdravili su se. Razmišljala je o tome popodne. Od jutra do mraka je radio. I nikada nije bio umoran. Njoj je trebao odmor, nekada bi i odspavala kad bi bila preumorna. Ali je imala podršku i razumjevanje porodice pa joj za sada nije bilo strašno. A on je imao strogog oca, starinski odgojenog.

Još je tvrdio da je ona žensko pa da je normalno da se više umara jer dosta radi, a žene su osjetljivije na stres.

Ujutro je opet normalno došao po nju. Nije izgledao ni umorno ni neispavano.

- Ti si neko čudo. Kako tako izgledaš a radio si cijeli dan?

- Odmara me rad na kući. Drugar je veseljak, radimo, zafrkavamo se, to mi bolje pomogne da se opustim nego da ležim.

- Pa je li taj dvorac više pri kraju?

- Još malo, vodiću te da ti pokažem. Sad je kuća fenomenalna - opet mu je osjetila oduševljenje u glasu. Kao da je htio takvu kuću.

Stanovao je sa roditeljima u trosobnom stanu. Starija sestra se udala i odselila, ali otac i majka su bili s njim.

I po njegovom ponašanju, kad je nekoliko puta bila kod njega, stekla je utisak da njegov otac ne tješi sina i ne obećava mu da će mu dati stan. Nego da mora i sam doprinjeti rješavaju svog problema.

Jednom u priči je spomenuo da ne želi da mu žena živi s njegovim roditeljima i da joj bude neugodno. Da će on naći neko rješenje. Radio je od svoje sedamnaeste godine preko omladinske zadruga. Čim je završio srednju zaposlio se u skladištu. Sad je imao 29. Dvije godine je bio stariji od nje.

To jutro je saznala da šefice neće biti cijeli dan. Sinulo joj je sunce. I pošto je nije gnjavila i prekidala obavila je 30% posla više nego da je morala slušati nju kako pametuje.

Ali je i danas svraćao njen udvarač. Ohrabrio se da je pozove da izađu. Razmišljala je kako bi ga Bam Bam otkačila. Ona bi ladno slagala nešto ili ga tako uvukla u priču da bi ovaj zaboravio šta je pitao i da ona njemu treba da odgovori. Nekako se izvukla ostavljajući opciju otvorenom.

Oko podne, dok je "vježbala" na informatičaru došao je Jasmin. Pogledao je u njega pa u nju. Informatičar je bio viši jedva možda pet santimetara od Jasmina, ali po svemu drugom Jasmin je bio bolji od njega.

Po njegovom izrazu lica teško da je on na to tako gledao. Vjerovatno se sjetio odmah da on nema fakultet i ko zna čega još. Poznavala ga je dobro i vidjela mu je to na licu. Rijetko je imao problema sa takvim razmišljanjima osim kad su bile djevojke u pitanju. Kao i svi momci.

U kolima je bio šutljiv i odsutan.

Smješkala se i odlučila da provjeri razlog. Da nije možda informatičar u pitanju...

- Pa šta ti je Jasmina danas? Nisi nešto pričljiv. Ženski dani?

- Izvini - samo je rekao ne prihvaćajući šalu.

- Dobro, ajde gukni! Šta treba da uradim da te oraspoločim.

- Da prestaneš da flertuješ sa onim idiotom! - ispali.

Zinula je i izbečila se u njega. Zakočio je tako da su jedva stali uz škripu na semaforu.

- Jasmina! Ahaha... ahaha... Pa ti mene skandalizuješ! - davila se, lupajući rukom po instrument tabli.

- Izvini - pokajao se zbog svoje brzopletosti. Danas se namirisala s nekim novim parfemom, bila je zgodna u nekoj vunenoj majičici, kovrdže su letjele oko lica i bilo mu je dosta kontrole i čekanja.

- Pa šta ću! Vježbam malo flertovanje. Kad već nemam momka moram na nekome.

- Pa si našla na njemu. Odmah misli da će te strpati u krevet.
- Pa pusti ga, šta se sikiraš! Otkriće on vrlo brzo da to ne ide tako.
- Znači ne sviđa ti se toliko?
- Ma ne sviđa mi se uopšte.
- A flertuješ s njim?
- Ma samo ga puštam da se glupira. Rekla mi Bam Bam da vježbam bez obzira što me ne zanima. Naići će neki kad budem u toj fazi koji će me vidjeti tako "zavodljivu" pa ću tako naći pravoga.
- To te uči Bam Bam?! Dušo, ona je talentovana na svog oca a ti si na svog Milana mirna i odana.
- Aaa... tako znači! Ja ne znam da zavodim! - stisla je usne ljutito. Pa kako da ga nađem, ajde reci? Kako? Da barem radim dolje u supermarketu, pa da flertujem sa mušterijama. Ovako sam gore sa nadržanom matorom babom. A kad izađemo u grad svi su pijani ili drogirani. Nijednom nije na pameti razgovor.

Po licu mu je vidjela da je iznenađen ovom njenom ispovješću.

- Od deset momaka trojica su koliko toliko normalna. Ali oni imaju djevojke ili nemaju hrabrosti prići ili ih ja ne zanimam. Šta onda da radim?

- Odbila si sve koji su te startovali - natrlja joj nos.

- Ja? Kada?

- Dovoljan je tvoj stav ...

- Koji sad stav? Što mi to prije nisi rekao? Odbila sam dvojicu kretena. I... još pokojeg... možda. Pa šta ću s njima? Ko me je normalan startovao? - branila se.

- Pa ja sam te startovao! - ispalio je iznervirano.

- Ti? - pravila se blesava. Ti? Ti si me pitao da izađemo? Da ti budem djevojka?

- Dobro... nisam baš tako...

- Nego kako? Postoji neki novi rječnik koji ja ne poznajem a da ima isto značenje? Šta si mi rekao a da ja nisam dobro "prevela" da mi se udvaraš?

Ćutao je ljut na sebe. Ali se ona nije dala smesti. Ćekala je ovo dugo da ga izvuĉe na ĉistinu.

- Za mene je startovanje kad kaŹeš "Marijana, sviĉaš mi se. Bi li izašla sa mnom? Ili, ja bi da mi budeš djevojka. Da si mi nešto tako rekao sigurno bi se sjećala. Kad si ti mene gledao kao onaj Źefiĉin sin Bam Bam?! Pa majku mu hoću da neko tako odlijepi za mnom! Kad me pogleda da mi pukne Źav na ĉarapi! A ne da sakriva pogled.

- Ti si popila neku opasnu tabletu ovih dana... Ne gledam te da ti ne bude neugodno... a ne pitam da ne popijem pedalu! - uzrujao se.

Sve je mogao da zamisli osim ovakve scene.

Znao ju je bolje nego iko, ali ovo stvarno nije oĉekivao. Poĉeo je da se smije. Źta sve od Źena moŹeš doŹivjeti...

Izašla je iz auta sa osmjehom na usnama. E sad ili ĉeš biti kandidat ili ja traŹim drugoga! "A ne Źelim drugoga..." uzdahnula je rezignirano. Opet se uozbiljila pri toj pomisli. Valjda ĉe se navatati... Ako ga vlastiti kompleksi spreĉe da se izjasni, e onda je to i zasluŹio!

Mora paziti da drugi ne primjete. Bam Bam joj je davno rekla da njega može imati kad god poželi.

Još je imala nekog medicinara koji je uporno pokazivao interes za nju i nekoliko usputnih interesenata.

Većinu obavijesti o njima je dobivala od Bam Bam, samo su joj četvorica prišla direktno. Bam Bam su svi "priznavali" sve. Nije bilo toga što ona nije mogla da izvuče od muškog roda. Od informacije, para, usluge, do džambo džeta ili podmornice...

POGLAVLJE 7.

S nestrpljenjem je ujutro čekala nastavak priče. On ništa nije spominjao. "Opet se ućutao" ljutito je zaključila.

Ipak, danas nije bio dan za ljubavna pitanja. Šefica je obavijestila da od njih devetoro mora da otpusti troje. A ona je sa još jednom keleginicom i kolegom došla posljednja. Znači...

U glavi je više brinulo njeno "ljubavno pitanje" nego otkaz. Jeste, biće gadno, ali sad barem ima tri godine radnog iskustva i mnogo lakše će naći drugo mjesto. Možda opet u nekoj trgovačkoj firmi.

Ali se sikirao on. I to ne samo zbog nje. Dobio je i on u svom sektoru zaduženje da smanji osoblje. A i ovako je svako radio za dvojicu, nekad i trojicu.

- Pa šta ćeš sad? - više se brinula kako će on otpustiti ljude nego što će ona dobiti otkaz.

- Pa ima ih... doduše razumijem ih, kolika im je bedna plata svi gledaju kako bi zabušavali. Pitaću misli li iko dati otkaz ili preći negdje.
- Dobro. Ako ne bude rješenja, ja sam spremna da budem u kvoti za odlazak.
- Kad bi dobila ovaj posao na koji tipujem, mogla bi fino naći nekog... napravi troje djece i odmori se deset godina... - jedva je to sve nekako izgovorio. Ona je sve klimkala glavom da nastavi, da nastavi... a ne da joj stane u sred rečenice.
- Baš si mi osmislio gust program! - iznenadi se.
- Kad odeš na porodiljsko ja bi ti čuvao mjesto...
- Još samo da mi nađeš kandidata za to troje i sve smo rješili!
- Pa mogao bi ja? Što da ne? Šta mi fali? - napokon se ohrabri na konkretniju priču.
- Pa jesi li rekao da me se plašiš?
- To samo ponekad!

- Ponekad? Jasmina... - opominjuće ga pogleda.
- Aha.
- Zezaš ti mene, zezaš. Nećeš ti mirnu ženu, nego bi radije jednu sa minicom i dubokim dekolteom.
- Pa nije da bi se bunio... Mogla bi ponekad barem da obučeš minicu. Možda po kući... Jednom sam te vidio u njoj... - zastao je. "Previše govoriš od nervoze" ukori sam sebe.
- Ma to smo samo isprobavale šta je Maca kupila! Nije bila moja minica. Sjećam se, naišao si i biće se raspametio vidjevši nas sve tri u minićima.
- Raspametio sam se vidjevši tebe - iskreno prizna. Slavica i Maca se dotjeraju, samo ti ne skidaš pantalone, a noge su ti... bole glava.
- Jasmine!
- Pa eto, tražila si da pričamo. Samo sam iskren!
- Znači, vidjevši mi noge zaključio si da bi mi "složio" troje djece?

- Nemoj sad da pošiziš! Takvi smo mi muškarci! Nisam ni znao da imaš noge do onda!

- Dobro, ne ljutim se. Uvijek sam za istinu, a pošto je od tebe ovo smatram komplimentom. Znam da si iskren.

- Starci mi čim otopli idu u banju... Biću sam u stanu, dolazi ljeto, vrijeme za minić... Tebi se ne sviđa niko drugi, meni se ne sviđa druga... - oprezno je vrdao.

- Jasmine! Konkretno! Ništa okolo! Konkretno! Odmah sada!

- Dobro, dobro. Sve ti moram nacrtati... Sviđaš mi se. Od onog dana kad sam ti došao na vrata. I svake godine sve više. Hoćeš li da budeš moja djevojka?

"Jeeeeee! Jedva više!" odahnula je u sebi.

- A ona Daca? - nije htjela da mu olakša...

- Ma prolazno... Devojka neozbiljna, luda ko struja. Danas ovdje sutra u drugom gradu.

- Skreni tamo prema trgovačkom centru, imaju jedan strava kafić u suterenu.

Mahinalno ju je poslušao.

- A otkada skupljaš hrabrost da mi to kažeš? Otkad si mi vidio noge? - nastavila je da ga ispituje.

- Otprilike...

- A ranije?

- Šta ranije? Nisam smio ni da mislim o tome! Kako si sredila Bocu plaši te se cijelo naselje.

- Bio je strašno brzobrazan. To znaš?

- Ne znam. Čuo sam šta je on pričao, ti mi ništa nisi rekla?

- Zašto me nisi pitao?

- Da i mene središ?

- Ti nisi ni blizu njemu. Bilo je još ponuda, ali njih sam fino odbila, bili su OK pa sam i ja bila takva. Rekla sam pošteno da bih voljela da me neko voli a ne da budem broj u nečijoj evidenciji.

Skoro ga je uvukla onako zbunjenog u polumračni kafić.

Bila je tu sa ženskim društvom. Dovezao ih neki siroti taksista koji je tri mjeseca jurio za Bam Bam. Vozao ih je kud god su htjele. Samo su inzistrale da plate gorivo jer su znale da mu Bam Bam sigurno neće ostati kao nagrada.

- Sad, ozbiljno. Sviđam li se ja tebi? - upita zaustavljajući disanje.

- Počeo si mi se sviđati mnogo prije nego što sam ti vidjela noge u kratkim pantalonama - raskomotila se i raspričala.

- Stvarno? Pa otkada? Što ništa nisi rekla?

- Nije moje da govorim. Mislila sam da ćeš primjetiti, ili da si shvatio samo se praviš da ne primjećuješ. Računala sam, praviš se blesav da me ne povrijediš!

- E stvarno! Nisam se pravio blesav, mislio sam dobri smo drugari pa mene posebno poštuješ!

- Aha. Poštujem te kao i ti mene od kad si mi vidio noge.

- Sjećaš se da sam te zvao na bazen? Htio sam onda da te pitam? Nisi htjela!

- Pa išla je cijela bolumenta, sve napaljene budale i njihove djevojke. Da si me vodio sam... da idemo nas dvoje, išla bi.
- E vidi sad! Ja mislio biće ti lakše, društvo je.
- Ne bi se osjećala dobro da me oni tamo odmjeravaju. Nije išlo naše društvo iz kvarta pa mi je bilo neugodno.
- Baš sam zapetljao stvar!
- Nema veze, mada sam se uplašila da si to protumačio kao odbijanje.
- Pa jesam! Mislio sam da si mi dala korpu. Doduše, sutra si bila ljubazna, tješila si me, išli smo zajedno da kupimo kola pa sam zaključio da me nisi shvatila i da treba da ti bolje pristupim.
- Dobro smo se izvukli oboje! Mislila sam se da me više nikad nećeš pozvati. Pristala sam da me zaposliš kod sebe da bi ti dala priliku da shvatiš...
- Htjela si zato u firmu? A ja sam kupio auto zbog tebe i ostao u firmi... O pa svašta! Nismo normalni! Koliko smo čekali bez veze!

- Nije bez veze... Htjela sam da budem sigurna da sam ja tvoj izbor. Ja ili nijedna druga djevojka. A ne da bude "eto tu sam najbliža, pa daj šta daš" ili što sam dobra djevojka.

- Mogla si da navataš mnogo boljeg tipa da si se malo potrudila...

- Boljeg? Misliš bogatijeg?

- Možda nekog inženjera, sa titulom. Onog doktora što si mu se sviđala...

- A šta je doktor na kraju odabrao?

- Baš je loše prošao!

- Nisam ga htjela jer je u glavi nezreo. Mogla sam ga uhvatiti. To ne volim. Želim da je onaj koji mi se sviđa svjesan situacije. Da i on želi mene a ne da pristanem da me neko "zgrabi" ili da ja nekog preveslam...

- Meni bolje!

- Ne shvataš još?

- Šta?

- Zašto sam odabrala tebe?

- Pa...onako.

Važna je cjelokupna slika. A mi smo za ove godine uvijek iznova na svakom testu potvrđivali da odgovaramo jedno drugom. Mislila sam kad si kupio kola da ćeš po malo da se ohrabriš. Onda sam mislila da je razlog tvoje zatvorenosti što ja imam fakultet a ti nemaš... Nikada me nisi razočarao. Onda sam nekako shvatila da sam se zaljubila u tebe. I da mi pored tebe ne treba niko drugi.

- Stvarno?

- Još da smo bili u malo intimnijim situacijama a ne sa cijelim društvom oko sebe, možda bi se ja i ohrabrila da te startujem. Jedino kad smo sami je dok se vozimo s posla i na posao. A nekako mi se nije započinjala ta tema dok voziš...

- Hmm... - pogleda je izvinjavajuće - za to sam ja kriv. Plašio sam se da se ne nađem s tobom u nekoj "kritičnoj" situaciji, pa da se ne odam. A najviše sam se plašio, ako ti priđem u pogrešno vrijeme, da me ne odbiješ.

- Dobro onda - uzdahnula je i osmjehnula mu se uspravivši se u fotelji. Odgovor je da.

- Odgovor? Na šta? - čudio se.

- Jasmine! Pristajem! Jesi li sad razumio!

- A to! - lupi se po čelu. Pristaješ? - upita još u nevjerici. Jedva mu to dođe do mozga.

- Aha. Mogao bi sad da poljubiš djevojku.

Pružio je ruku preko stola i pomilovao je po obrazu i kovrdžama.

- Ti si kriv što si ovoliko otezao. Pa požuri. Oće li taj poljubac...

Nije uspjela ni da završi on se nagne preko stola i čvrsto zapečati dogovor. Podigla je glavu osmjehujući se i pružajući mu usne.

- Eh Jasmine, ludo jedna - i njoj se skoro plakalo kad je ponovo sjeo u fotelju i dalje je držeći za ruku.

- Ne znam šta ti se dešava ovih dana ali nikad nisi bila ovakva... Da si ranije ovako nastupila - uzdahnuo je.

Posljednih 20 dana si neka druga djevojka. Sva emotivna, tražiš, buniš se... i vrckaš... - pogleda je oprezno da se ne naljuti.

- Vrckam? - čudila se. Uvijek se fino uređivala, nije joj bilo ovo jasno.

- Nekako zračiš, ne znam.

- Jasmine, sad si upravo rekao da sam ko keruša što ispušta feromone...

- Nisi, nisi, ali si drugačija... Al' nema veze, važno da smo uspjeli progovoriti oboje... Ako se opet "smiriš"...

- Da se smirim? Nemam namjeru da se smirim! Imam momka, hoću da ga koristim čovječe!

- Hahaha... Kovrdžice... da te nisam do sada volio zbog ovoga bi te danas zavolio...

Izašli su zagrljeni iz kafića... Razmišljajući o njegovim rječima, i pokušala da rekonstruiše događaje posljednjih mjesec dana. Jedino čega je mogla da se sjeti je promjena lijeka za alergiju.

To se desilo baš prije dvadesetak dana. Uzimala ga je, ali se osjećala nekako emotivno, osjetljivo, čas euforično čas pospano, pa je prestala. Da nije taj lijek čudno djelovao?

Ili je možda uzrok u činjenici da se pomirila sa otkazom i odlučila da pusti sve pa kako bude?

Šta god da je uzrok njene "živosti", važno da je dovelo do rezultata. Tek sad je razumjela koliko se bojala neuspjeha sa Jasminom.

Odahnuvši mogla je sebi priznati da bi strahovito teško podnijela rastanak s njim. A mogla je i slobodno da mu pokaže šta osjeća. Zar to već nije bilo dovoljno da se opusti i bude srećna...

POGLAVLJE 8.

- Patkice... - nagnula se nad usnulu sestru. Idem ja na posao. Samo da ti nešto kažem...

- Mmmm šta...

- Imam momka!

- Ha? - trepnula je nekoliko puta pokušavajući da otvori oči. Odakle ti momak?

- Našla sam ga - ponosno izjavi.

- Ajde, to si ti sanjala... pusti me da spavam.

On je već čekao ispred zgrade. Sa onim svojim blagim osmjehom.

- Dobro jutro... - poželi joj malo oklijevajući. Da nije možda sanjao sve to, pa ga ona jutros spusti na zemlju...

- I šta još? - napući ona usne.

- Hoćeš poljubac?

- Hoću i to, ali nisi rekao sve što si trebao. Nema poljupca prije toga...
- Hahaha... - smijao se. Ja sam mislio da sam sve sanjao i da ćeš me jutros oladiti. Ovo je prvo jutro da nisam trčao da dođem po tebe...
- Jasmine - pa nije moguće! - sad je već ljutio.
- Dobro, vidim sve je u redu, nisi se predomislila...
- Naravno da nisam! Ali mi nisi još poželio dobro jutro kako treba. Imam ja još vremena da se naljutim...
- Pa šta sam zaboravio osim poljupca...
- Sjeti se... Kaži mi dobro jutro... i još nešto uz to...
- Aaaa... - po izrazu lica shvati da se sjetio.
- Dobro jutro... ljubavi moja... - i nagne se da je poljubi.
- Dobro jutro i tebi ljubavi - odgovori mu i na poljubac i na riječi...
- Kako si opasna... svašta ćeš ti mene naučiti...
- Jesam, jesam, čekaj da vidiš kakva sam kao djevojka. Nije to isto drugarica i djevojka...

- Jedva čekam - iskreno joj je priznao.

Oko deset ju je zvala sestra...

- Šta si ono trabunjala jutros? Ili sam ja sve sanjala.

- Nisi, nisi. Seka ti ima momka! Ali ne smiješ još nikome da kažeš!

- Naravno da neću! Da se pročuje kako mi je sestra prolupala, jer je umislila da ima momka.

- Znaš ga i ti...

- Znači nije hologram? Živ je?

- Tvoj je na papiru! A moj je blizu mene...

- Pa da čujem, koga si navatala?

- Ne možeš da se sjetiš?

- Vjeruj da ne mogu. Totalno mi zvuči nemoguće.

- Jasmin.

- Šta Jasmin?

- Pa Jasmin mi je momak.

- Hahaha... luda si. Sad ćeš da gnjaviš njega jadnika što te voli godinama? Zašto mu se rugaš! Sram te bilo.

- Ma Patkice! Saberi se! Ne rugam mu se, pitao me i prihvatila sam da mu budem djevojka!

- Prava? Mislím ono... sa svim?

- Ti nisi normalna! Naravno! Ti da meni pričaš nešto, a cmačeš tipa odštampalog na papiru!

- Kad mi Jasmin kaže da si uradila sve što rade djevojke vjérovaću ti. Pa kud s njim...

- Šta mu fali? Sviđa mi se odavno!

- Ne fali mu ništa! Nećeš nekog s titulom? Ovih mjesec dana si baš čudna...

- E pa neću nikog s titulom! Hoću njega! Ne opija se, ne puši. Normalan je i fin. I voli me!

- Ti imaš fakultet, sva si na visokoj nozi, a njemu će srce pući ako ga ostaviš.

- Neću ludačo! Dosta više! Da sam znala da ćeš biti ovakva ne bi ti ni rekla. Umjesto da se raduješ...

- Trudim se da shvatim šta mi pričaš. Pa sam pod šokom, izvini. Pust me da prvo dođem sebi i razmislim.

- Nemoj nikome govoriti...

- Ajooj! Moraš mi dati 100 evra! Izgubila sam opkladu od Bam Bam! Pa ono je čudovište a ne žena! Ima dvije godine da smo se kladile. Rekla je da ćete završiti zajedno... A možda ti ipak šutneš Jasmina za koji dan... pa ja ne izgubim opkladu...

- Daću ti 100 evra gusko!

POGLAVLJE 9.

- Jasmine...

- Molim dušo... Plašiš li se? - upita s puno razumjevanja. Dogovorili su se da dođe po nju u 19 časova. Trebao je pokupiti dvije busne stanice dalje od njene zgrade. Svojima je muljala da ide do jedne drugarice.

- Ma kakvi! Možda bi se ti trebao plašiti... Ja sam spremnija nego ti. Ti si još iznenađen.

- Da znaš, da mi još ne ide u glavu...

- Nema veze, za glavu ćemo lako. Glavno da ti srce... i ostalo, žele to.

- Starci su mi otišli do prijatelja na vikendicu. Vратиće se sutra popodne. Hoćeš da idemo u stan? - upita oklijevajući.

"Uuu kako li se uspio ohrabriti" skoro je pjevušila u sebi od sreće.

- Pa ajde, možemo... Pa bravo Jasmina! Ohrabrio si se da daš konkretan prijedlog! Bravo! Mislila sam da ćemo pola sata u autu vječati u koji kafić da odemo. Možemo da kupimo picu tamo kod voćare. Super je.

Veselo se osmjehnuo na pohvalu. I opet je pomilovao onim svojim blagim pogledom.

- Nemoj paliti svjetlo! - opomenu ga ona kad su ušli u zgradu.

- Pašćemo u mraku! - čudio se.

- Pipaj! Drži se za rukohvat! - nije bilo lifta u zgradi.

- Kako ću otključati?

- Imamo lampu na mobilnom.

- Prisvjetli mi da vidim otključati.

Napokon su ušli u hodnik.

- Pa evo tebe napokon! Stvarno si došla! - odmah je zagrlio smijući se od olakšanja što se ništa nije iskomplikovalo.

- Došla, došla, šta si ti mislio da neću?

- Plašio sam se da se opustim, da nešto ne zafrknem...
Nevjerovatna si... od prvog dana kad te poznajem.

Za ovu pohvalu mu pruži usne i zagrlji ga oko vrata.
Uozbiljili su se oboje gledajući se u oči. Njene su oči
obećavale da uskoro dolazi vrijeme za njihovu ljubav.

- Drago mi je da si zadovoljan i da se nisi predomislio.

- Predomislio?

- Pa mogao si se pokajati što si me startovao.

- Kako da se pokajem! Svašta! Želim te, ali nisam htio
sebi da dozvolim da mi se mašta razmaše dok me nisi
ohrabrila. Kako bi bilo da ja počnem da te jurim a ti to ne
želiš? Bilo bi baš neprijatno!

Pošli su zagrljeni u dnevnu sobu.

- Hoćeš da večeramo?

- Imaš li mineralnu ili piva? Ne volim momke koji se ne
triježne, a da znaš da sam nekoliko puta poželjela da se
napiješ. Možda bi se opustio i bio hrabriji - prizna mu
dok su zajedno postavljali sto.

- Rijetko se to dešava. Ponekad popijem dva, tri piva sa ovim drugom što radim. I opustim se. Ali s tobom u društvu nikako nisam htio piti jer sam se bojao kako ću se ponašati. Inače ne smijem doći kući pod gasom. Stari me... udario mi je dva šamara kad sam sa 17 godina došao kući pijan.

- Mersadove vojničke metode... Ali stvarno si ispao divan čovjek Jasmine. Koliko mi je krivo što je prema tebi tako strog, toliko mu ipak odajem priznanje da te je odgojio fantastično.

- I ja što sam stariji sve manje mu zamjeram. A bili smo uvijek na ratnoj nozi. Mojim drugovima očevi su davali pare, kola, nisu morali raditi. On je meni rekao "ja sam za tebe general a ne tvoj pajtos". Malo po malo sve bolje razumijem njegove vaspitne metode.

Na vratima se oglasi zvono. Oni se pogledaju. On je neodlučno razmišljao šta da uradi.

- Idi otvori, neko je vidio svjetlo, nema smisla da se skrivamo - mirno mu je sugerisala.

Čula je ženski glas, sve bliže dnevnoj sobi. Žena sa maramom podvezanom oko glave je radoznala gledala u nju.

- Dobro veče - ustala je mirno, i ljubazno pozdravila gospođu.

- Dobro veče draga... omela sam vas u večeri...

- Tetka, ovo je Marijana... - zastade sekund i pogleda u nju, to joj je bilo dovoljno da shvati šta pita. Smije li reći da mu je djevojka. Ona samo lagano klimnu glavom, razumjeli su se.

- Moja djevojka - doda nježno je gledajući.

Ovo je jako zainteresiralo gospođu.

- Ooo! Lijepa djevojka dušo moja, da te tetka poljubi...

Poljubila je njega pa je htjela i nju. Neću ja da vas zadržavam, ovo sutra treba da odvezeš majci tamo na vikendicu - pružila mu je paket. Zvala me je da im pošaljem...Tetak je dolje u kolima, čeka me.

Ispratio je do vrata, dok je ona stajala čekajući da se vrati. Osmjehnuo joj se i zagrlio je čvrsto oko ramena.

Ljubio je po kosi uzdišući.

- Ljubavi... - prošaputao joj je u kosu.

- Voliš li tetku? Eto prva osoba s tvoje strane koja je saznala za nas.

- Jako je dobra, drago mi je da je ona bila prva.

Osmjehnula se na to pa su se vratili za sto. Jeli su picu skoro u tišini samo se dodirujući i smješkajući.

- I ja sam danas priznala Patkici da si mi momak. Još je u šoku. Tražila je da te ne povrijedim.

- Stvarno? - smijao se iznenađeno.

Sjedili su sa pivom u dnevnoj sobi jedno uz drugo. Izgledalo joj je da će biti pričljiv.

Po njegovom ponašanju zaključila je da večeras ne planira ništa "konkretno" da uradi. Ili ga je tetka omela u planu.

Napokon je mogla slobodno da se nasloni na njega, da ga dodiruje. Kad bi bili s društvom, ako bi on sjedio do nje morala je da se stiska i pazi da se ne oda.

- Aha. A večeras će i tvoji izgleda saznati... Je li ti to problem?

- Zašto bi bio? Ja sam samo zbog tebe htio da budem diskretniji...

- Moram i ja svojim onda da kažem.

- Dobro, kad budeš htjela, doći ću do njih zvanično kao tvoj momak.

- Gledaću u slijedećih nekoliko dana da to obavim.

- Kad se sjetim koliko smo se mogli do sada nauživati...

- Valjda je sada pravi trenutak, možda je ovako trebalo da bude.

- Kad sam te upoznao... pitao sam Bam Bam ko si, jesi li slobodna. Odmah me provalila i počela zafrkavati. Ali sam joj rekao da nemam namjeru da te startujem.

Obavijestila me je da završavaš fakultet, da te ganja neki doktorčić... a ja sam bio skladištar.

- Smeta li ti to mnogo?

- Ne smeta, upoznao sam te i shvatio da tebe to ne brine.

- Nisi odustao ni dok me nisi upoznao...

- E pa neće srce da odustane kad mi hoćemo. Ipak, cijelo vrijeme imao sam neku nadu. Onaj razgovor između tebe i tvog oca, onda na vratima... zauvijek mi je ostao u glavi. Nekako sam zaključio da nisi toliko nedostižna za mene koliko sam stekao utisak iz Barbarine priče. Od tada, mogla si da primjetiš da sam sve češće bio s vama u društvu. A ti si bila jednostavna, bez ikakvih zadnjih namjera. Dvije godine se vozimo u autu i nikad ti nije palo na pamet da kažeš nešto loše protiv drugarica ili da muljaš nešto iza leđa roditeljima ili društvu. Ili da pokažeš ljubomoru, zavist...

- Zar sam ti tako izgledala?

- Ti i Bam Bam ste dva svijeta, a slažete se bolje nego neke rođene sestre. Čak mislim da si sa Barbarom bliskija nego sa Patkicom.

- Hmm... kad smo bili na ekskurziji, četvrti srednje, salijetao me jedan momak, i to već dvije godine. Počela sam razmišljati da bi možda trebala da ga prihvatim. To sam joj rekla na toj ekskurziji.

Ona je malo razmišljala a onda mi je rekla "Marijana, to nisi ti. Nemoj da prihvataš nešto, jer to drugi rade, nego to uradi kad tebi bude odgovaralo". I tako sam ja odustala od "eksperimenta". A bila sam na rubu da se i ja uključim u ljubavni život tada. Svaki put kome god je dala savjet, ne samo meni, pokazalo bi se da je iskrena, brižna i veliki čovjek. Zato smo se uvijek voljele... Ima još nešto...

- Šta?

- Patkica mi je prizala da se kladila sa Barbarom prije dvije godine u 100 evra da ćemo ja i ti završiti zajedno... Znači samo je čekala, dala nam je prostora, nije nas forsirala, ali je uvijek bila tu da nas čuva.

- Koji su to ženski banditi....

- Ajde sad, odvezi me kući. Tetka nas je ukebala, sigurno tvoji već znaju za mene. Odmori se, pa se ujutro vidimo.

- Još malo... nemoj da žuriš... kad ćemo opet biti sami... - iskoristio je to da miluje kovrdže koje su mu se jako sviđale. Nije bila prirodno kovrdžava, nego ih je napravila za jednu žurku pomoću papilotni.

Prvi put kad je vidio čudio se, i nekoliko puta je izrazio oduševljenje njenom frizurom, pa je nastavila da ih koristi.

Kako je sjedio na sofi, povukao je nju da legne, položivši joj glavu u svoje naručje. Glavu je stavila na rukonaslon garniture dok se leđima naslanjala na njegove noge.

Zagrlio je objema rukama skoro je nunajući ko dijete.

Smiješila mu se i milovala ga po licu puštajući ga da je dodiruje i ljubi kako želi.

- Znaš šta narod kaže? Da žena treba dva puta u životu biti pametna - kad bira posao i muža...

- I šta ti se čini? Da si uspjela? - smješio se držeći svoje usne na milimetar od njenih.

- Ja bih rekla da sam napokon uspjela... i ludo sam srećna. Više sam preplakala ovih dana od kada sam srećna nego dok sam bila u brigama. Tek sad sam se usudila sebi priznati koliko sam se plašila neuspjeha. Šta bi da smo otišli svako na svoju stranu?

- Zajedno smo Mari... zauvijek zajedno - ljubio je vatreno dok ga je čvrsto grčila...

POGLAVLJE 10.

Sutra u 6.30 je pozdravio po "propisu". Uz dugački poljubac. Pa je bila srećna i vesela na poslu. Manda Barakuda ju je sumnjičavo posmatrala. Nije mogla da razumije toliku sreću, a otkaz joj je visio nad glavom. Svi su drugi bili snuždeni i zabrinuti samo je nju izgleda bolilo uvo za njene prijetnje.

- Katićeva... vesela si danas? Ne brine te otkaz?
- Šta se tu može šefice... Nekom otkaz, nekom penzija...
- Penzija? Ko ide u penziju?
- Pa vi ćete skoro - čudila se Marijana što to ženi nije jasno.

Nije primjetila kako se ova neprijatno iznenadila na tu njenu naivnu konstataciju.

- Važno je da ja nemam nikakvog kredita pa da moram ostati u robovlasničkom odnosu.

- Robovlasničkom? - Barakuda nije mogla da dođe sebi od današnje Marijanine priče. "Šta bi s ovom djevojkom?" pitala se.

A ona je lepršala u oblaku ljubavi. Dragi je zvao i predložio joj da izabere jedan vikend koji bi proveli zajedno odmarajući se na planini. Sredio bi neradnu subotu. Tri časa vožnje, planinski vazduh, planinska kućica za zaljubljene...

Sva je bila u oblacima i van sebe. Nije uopšte razmišljala kako to da je Bam Bam već dva dana ne zove, niti se ona sjetila nju nazvati... Niti je primjetila kako je sestra zagleda...

A Manda Barakuda je odjednom postala obična starija šefica a ne bauk zbog kojeg su im trebale tablete protiv povraćanja ili lilulice za smirenje...

Bam Bam se samo zadovoljno smješkala. Dvoje ljudi koje je jako voljela, napokon su se spojili. I još je zaradila 100 evra od naivne studentice. A Mandin sin se opet vratio... Cijelu noć je letjelo perje koliko mu je nedostajala. Doduše, morala je priznati i on njoj...

Nije bio ni nezreo, ni pun sebe, iako je bio četiri godine mlađi. Možda je i njoj vrijeme da se skrasi... Samo to ne smije reći Marijani... barem dok ne dobije otkaz... da se Manda ne bi iskalila na njoj.

Čekala ga je u kancelariji. Nije mogao još da krene pa nije ni ona htjela da ide. Trebalo mu je još sat vremena. Prvi put se na miru osvrnula po velikoj kancelariji. Njih četvoro su radili svako iza svog paravana. Njen je sto bio uz prozor s desne strane. Lijevo su bili ormari sa dokumentacijom.

Shvatila je da joj je težak položaj najviše olakšavao on. Čuvao je, vozio, savjetovao... Možda bi joj, ako uspije ostati još u firmi, ubuduće bilo lakše. Sad je imala svoju ljubav, svoju podršku...

Osmjehnula se na pomisao kako će izgledati kad je budu predstavljali. Ovo je Jasminova djevojka... ili ovo je Jasminova žena... Druga verzija je mnogo bolje zvučala.

Odlučila je da sutra kolegama kupi, ili ako stigne, da napravi domaće kolače. Da ih počasti. Uskoro će i oni saznati za njih.

U četiri je sišla do kola, sjela u Citroenčić i surfala po internetu. Došao je u 16 i 20 minuta. Iznerviran.

- Ej... Jasmina! Nećemo se nervirati. Ne može nam niko ništa... jači smo od sudbine... mogu samo da nas mrze, oni što nas ne vole... - zapjeva mu i nasmije ga. Bolje ti nas odvezi do kapije, pa dok čekaš da se uključiš na autoput ti iskoristi priliku i poljubi me.

- Kako moja raspoložena gospođa kaže... - smijao se zaboravljajući na nerviranje u skladištu.

- Dolaze li tvoji danas?

- Nažalost, dolaze... - tiho je rekao. Kako im je sinoć bilo divno. Sami, niko ih nije ometao... Osim tetke...

- Predlažem da sada zajedno ručamo. Kupićemo gotovo, pa ćemo sjesti uz nasip, izuti se, sunčati i ručati.

- Sve što želi moja draga - uzeo je za ruku i poljubio.

- Blago meni! Sve mi udovoljavaš - sva se topila nasmijavajući ga.

Proveli su dva časa zajedno uživajući.

Nisu znali da je Patkica "saslušana" od "kućnog suda" kako bi dala informacije o njenom neobičnom ponašanju.

Nije je trebalo ni tući, ni šakljati, ni ucjenjivati...

odmah je priznala da sestra ima momka. I da je to Jasmin.

Roditeljima je bilo sve jasno.

POGLAVLJE 11.

Marijanu je u kuhinji čekalo iznenađenje... Izbacili su mlađu kćer poslavši je u grad i sjeli ko dvoje sudija u sudnici, jedno pored drugog. Oni s jedne strane stola a njoj je očito bila namjenjena stolica preko puta njih. Za saslušavanje.

Čim je ušla, javili su se. Upitno ih je gledala tako "postrojene".

- Marijana... sjedi malo, popričali bi s tobom ja i tata - majka je izgleda bila portparol kućnog suda.

Sjela je i pokušala da ocjeni šta joj se sprema, motreći ih dok su se pogledavali i spremali da počnu sa ispitivanjem. "Isti holivudski FBI" shvati ona i nasmije se glasno.

Oni je u čudu pogledaju.

- Šta se smiješ? - podignu majka obrve.

- Ličite mi na FBI, ko dvojac iz holivudskih američkih serija.

- Zato pazi kakve odgovore daješ - upozori je otac. Ovaj put nije mu se svidjelo ovo nepoštovanje od zaljubljene kćeri.

- Dobro, da vi ne bi morali ispitivati, ionako sam vam za koji dan htjela sama reći... imam momka. Jasmina...

- Kako to odjednom on, a toliko ga poznaješ?

- Pa nije odjednom. On je smatrao da nema šta da mi ponudi, ja sam smatrala da mi se još ne žuri... I tako...

- Pa on nam se sviđa - prizna otac pošteno.

- Znam tata, i to mi je jako drago.

Ni on ni kćer više nisu znali šta bi rekli.

- Dobro Marijana, znači drago nam je što si njega odabrala - umješa se majka jer je shvatila da muž neće pokrenuti drugi dio teme.

- Hvala mama...

- Ipak ostaju uslovi koje smo vam prije nekoliko godini... saopštili.

- Uslovi?

- Odmah da ti je jasno da ne možeš ići s njim negdje da..."živiš". Živjećeš kod nas, možete se vidati, kad se zaručite možete tražiti stan ili šta već planirate. A "odseljavaš" se kad se udaš. Inače, bude li problema, nema povratka ovamo. Ako ne poštuješ naše uslove ne možeš računati na našu pomoć - pogledala je muža zabrinuto. Bojala se da nije bila oštra. On je samo klimnuo glavom da je to dobro uradila.

- Pa ti si drugi Mersad mama! - izlanu Marijana.

- Mersad? Jasminov otac? On vam je nešto rekao?

- Neee... strogo je odgajao Jasmina i Amiru, isto tako tražeći da se drže pravila.

- Zato je ispao jako dobar momak. Pristojan, odgovoran...

"I zato je sad moj..." veselo zaključila Marijana u sebi.

- Dobro mama, mi ćemo razgovarati pa ću vas obavjestiti.

- Marijana... - zaustavi je otac jer je htjela pobjeći od ovog istraživačkog tima. Nemoj nas krivo shvatiti... jako nam je drago što imaš momka, i što je to on. Mi smo ovdje da vodimo računa da vi i dalje ostanete na pravom putu i da vam pomognemo da budete srećni.

- Hvala tatiško moj - prišla je i zagrlila svog Milana.

Otac joj uzvрати toplim zagrljajem i poljupcem u nos. Od djetinjstva ih je obe ljubio u nosiće. Kad bi došao kući odmah bi vikao iz hodnika "gdje su moja dva nosića..."

Pogleda majku koja je i dalje bila ozbiljna.

- Dobro Daro, malo si zastranila igrajući lošeg "efbiajovca", ali ipak evo i tebi zagrljaj i poljubac.

Tako je uspjela proći "intergejšn" u verziji Dare end Milana.

A šta će od toga usvojiti, to je tek morala da vidi...

Jasminu je poslala poruku "Upravo me ispitivao FBI u vidu Dare i Milana. Prošla sam. Drago im je što sam izabrala tebe. Šta se dešava u FBI timu Mersad - Slobodanka? Je li im tetka rekla za mene?"

"Znači mogu da dođem po tebe? Tetka je bila toliko fina da nije nikom rekla. Meni je prepustila tu čast. Tako da ću ima ja sada reći."

"Javi kako je prošlo" napisala mu je.

"Doći ću po tebe."

"Nemoj, umoran si. Vidimo se sutra. Bolje kad ti bude zgodno da pričaš da me nazoveš."

"Volim te" stigla je slijedeća poruka od njega.

"I ja tebe volim. Jasmina" smješila se šaljući ovo.

Raspremila se, okupala, spremila odjeću za ujutro sve vrijeme razmišljajući kako je njemu. Da mu ne prave probleme? Zašto bi? Vidjela je da je Mersad baš voli. Tri puta je bila kod njih i svaki put je bio jako ljubazan i dobar domaćin.

Oko 22 časa joj je stigla poruka. "Spavaš li?" pitao je.

"Ne, možeš me zvati ako ti je zgodno pričati."

- Alo - javila se čim je telefon zazvonio.

- Zdravo ljubavi... jesi li se načekala? Nisam mogao ranije, rekao sam njima, došao komšija, pa oni odmah rekli njemu, pa mi došla dva druga... Evo sad su napokon svi otišli.

- Nemaju obzira prema zaljubljenima - smijala se. Pa kako je general Mersad primio vijest?

- Ja mislim da nikad nisam od njega dobio veće priznanje ni ocjenu svega što sam do sada radio. Rekao mi je da sam ga razočarao što nisam upisao fakultet, ali da cijeni to što sam se zaposlio i ozbiljno radio sve ove godine. A izabravši tebe, rekao mi je da tu nema šta da mi zamjeri, da sam to savršeno obavio. I da nisam mogao bolje proći.

- Eto ga! Dobi ja svekra Mersada...

- Hahaha... jesi draga, dobila si ga. Tvoj je, ne treba da brineš.

- A šta kaže Sloba?

- Slobi je pao kamen sa srca. Da Mersad nije zadovoljan mojim izborom, prebacivao bi njoj da je ona kriva jer je odgojila takvog nesposobnog sina.

- Aaa... kad ja dođem, neće moći tako da priča. Nije on upoznao ženskog generala...

- Ih, da mu to smijem reći... dao bi tri plate - smijao se.

Još su malo pričali pa je krenula da se sprema za spavanje.

- Mama - čeprkala je po kutiji sa lijekovima - gdje je moj lijek za alergiju?

- Ne znam? Zar ti se opet vratila? Jedi nešto, nemoj piti na prazan želudac. I skuvaj onaj čaj što sam ti nabavila. Bolji ti je on nego ti lijekovi.

- A evo ga našla sam! Stavila sam ga u fioku od mog stola. Skuvaću sad čaj, a ujutro ću popiti tabletu.

"Moram da vidim djeluje li ovo stvarno na mene... Ako sam poludjela od ovog lijeka... ima da ga pijem dok se ne udam!"

POGLAVLJE 12.

Ovaj put ju je čekao naslonjen na kola i hrabro je poljubio rizikujući da ih neko snimi i ogovara.

- Kome ovako dan počinje da sa svojim dragim ide svako jutro na posao? - pitala je sva vesela i prpošna.

- Mislim da je ovakav mnogim udatim ženama - zadirkivao je smješkajući se. Gledao je onim polutužnim - polublagim očima... onako kako zaljubljeni muškarac gleda ženu.

Bio je u tamnim džins pantalonama prošivenim bijelim koncem i nekoj pripijenoj tankoj majici sa sitnijim prugama. Ocrtavala se linija grudi ispod nje. Jako lijepo mu je stajala uz tamne oči i kosu.

- Jasmina... šta si to obukao... vide ti se sike. Izazivaš?

- Prepusti se, nemoj se opirati - mangupski se osmjehnuo namignuvši joj.

"Oh, romantike! Sad ćemo vidjeti jesam li stvarno nenormalna od ovog lijeka! Ako je tako, mogla bi ga prodavati kao afrodizijak za udaju!"

- Hoće li ti biti... neobično kad me vidiš... neobučenog? - jutros je izgleda bi raspoložen da je podbada.

- Ih Jasmina! - slatko se smijala. Pred oči joj iskočiše "pojedine" slike u kojima je on imao glavnu ulogu. Da ti znaš kako sam ja tebe sve pretresla... uzduž i poprijeko - prizna iskreno smijući se.

- Jesi? - on skoro zinu na ovu iskrenost gledajući je dok su stajali na semaforu.

- Aha... i sve je prošlo test. I nogice i uski kukići i čvrsta guza i dlačice po grudima i vratu... i još puno toga. A šta si ti... snimio na meni, osim nogica u minici?

Ćutao je za trenutak. Pogledala ga je pa joj je uzvratio pogled. Onaj zaljubljeni Bambamovski! Do srži.

- Toliko ti se sve svidjelo?

- Aha... i kosa i oči i usne i lice... i sve, baš sve.

Okrene se u nastranu prema njemu. Lijevom rukom ga pomiluje po obrazu a onda spusti glavu na njegovo rame.

- Jasmina, moja Jasmina... - uzdisala je. Osjetila je kako namješta svoju glavu uz njenu kosu. Nisu im više trebale riječi.

Sjetio se da joj nešto kaže kad su stigli.

- Danas ću pokušati da dobijem slobodno. Moram da odvezem materijal u onu kuću. Ako uspijem izaći ću oko jedan, a ako ne uspijem da se vratim dok kreneš kući, javiću ti.

- Ne brini, povešće me neko ili ću na bus.

Poljubio je bez obzira što su bili pred firmom.

Međutim, zaboravili su na nestrpljive ljude oko sebe koji su čekali da čuju potvrdu vijesti koje su stigle do njih. A Bam Bam je bila zadužena da ispita stvar.

- Dobar dan. Trebala bi mi Marijana. Recite da je traži Barbara.

- Bam Bam, šta je tebi? Pa ja sam!

- To ste Vi Marijana... imala sam ja nekad drugaricu Marijanu... - uzdisala je paćenički.

- Ti to mene zafrkavaš? - napokon shvati igru. Da niste nešto načuli pa ste se svi uzmučili jel' istina ili nije? I zamisli molim te, ti nisi glavna tema te vijesti. E, pa draga moja Bam Bam, ne možeš samo ti "uvijek" da praviš sr..... Došao je i na mene red...

- Hahaha... dobro kaže Patkica da si potpuno otkačila. Ajde, ajde sestro stisni zube i sredi ga! Svaka ljubav zahtjeva borbu, a sva sredstva su dozvoljena za pobjedu!
- zafrkavala ju je u zdrav mozak.

- Jooj Bam Bamice... vidi se da si Alenova kćer, a ko da ti je "nadređeni" bio Mersad, tako zvučiš. Ja svoga dragoga...

- Jeee... imaš dragoga!

- Ne prekidaj me! Ja svoga dragoga neću da kinjim ni da ratujem s njim. Mi ćemo se voljeti i slagati.

- Izdajice ženska! Čim vidite muško izdate ženski rod!

Kad su se prestale zafrkavati, Bam Bam je tražila da ih sve večeras časti. Samo žensko društvo. Morala je pristati, jer ih je prethodnik dana izbjegavala pravdajući se poslom i Mandom Barakudom. A posebno joj je odgovaralo što joj sestra ide na rođendan drugarici. I neće moći ići s njima. Pa je neće moći otkucavati i odati sve što zna.

Povezle su je kolege kući, a s njim se čula nekoliko puta. Rekla mu je da mora ići "u život" bez njega jer joj ne daju mira, hoće da ih časti.

Petnaest minuta prije dogovorenog termina nazvala ga je.

- Još sam u kući. Do jedanaest ćemo završiti. Ispalo je odlično, uspio je i drugar da dođe. Pribavili smo sve i uskoro će kuća biti gotova.

- Aha, dobro. Samo polako. Idi kući da se odmoriš, javi mi kad stigneš da ne brinem.

- Nisam uopšte umoran...

- Pa kad si ti umoran? Još nisam vidjela nekog tako hiperaktivnog.

- Nisam umoran... ali sam zaljubljen. Volim jednu divnu djevojku.

- Joj mili... I ta djevojka voli tebe. Nedostaješ mi jako.

- Pa da dođem kad završim?

- Gdje da dođeš, među čopor žena? Ti saam a nas pet, šest!

- Mogu li te onda zvati da čujem kako se provodite?

- Naravno mili, nazovi me kad stigneš kući. Ja ću tebi slati poruke kad mi bude zgodno. I fotke. Može?

Barbara je s punim Alenovim karavanom ženskih došla po nju trubeći trista metara prije nego je stala ispred nje.

- Ajmo mlada upadaj! Evo je cure! Upecala zeku! Ajmo pljesak za sestru koja je još jednog sredila! Ole, ole, ole!

Sve su izgledale ko puštene s lanca. "Jao meni večeras..." Sad se Marijani nije "ludesalo" kad je imala momka, a dok je bila sama, isto je tako s njima pravila gluposti.

Bila je večeras na tapetu i morala je to da istrpi. Ispred kafića je bila gužva. Probile su se do stola.

Barbara je sve organizovala, rezervisala... a za stolom je sjedio neki momak. Osmjehnuo im se kad su nahrupile. "Ko je sad ovaj?" zbunjeno ga je gledala Marijana. On ustade i priđe Barbari. I krene da je ljubi!

- Ej, šta je ovo! - protestvovala je. Je li ovo bilo njeno veče ili će Bam Bam opet da izvodi po svome? Rekle smo žensko društvo, nema muškaraca.

Bam Bam je pogleda ko da je vanzemaljac.

- Pa on je beba... šta ću kad ide za mnom ko kuće...

- Kako je to "kuće" znalo za koji sto treba da sjedne? - ljutila se tiho, popljuvavši joj skoro uvo.

Posjedali su za sto, njih četiri s jedne strane a on, Barbara, Marijana s druge - nije imala više gdje da sjedne, dok se raspravljala s Barbarom, djevojke su zauzele mjesta i sad je još morala da sjedi do njih.

On je grleći Bam Bam svako malo zakačio rukom i nju. Ko da se vataju u troje. Marijana ju je stalno gurala. Tražila je da se smiri i prestane cmakati momka ali se Bam Bam pravila ko da ne postoji.

- Izvini... ličiš mi na nekog - pokušala je da ih razdvoji barem da uzmu vazduha.

- Pa na Mandu! Na koga će da liči! - izdreči se Barbara na nju.

- Mandu?! Kuku meni... Mandu?! - zinula je šokirano.

- Pa da, to joj je sin.

Sad joj je bilo jasno zašto joj je momak bio poznat. Ličio je na majku. Skoro joj je došlo loše. Utom zazvoni telefon. Jasmin. Spas od ovog ludila. Brže bolje ustane i skoro pobjegne od stola.

- Kako je moja Kovrdžica? Je li vam lijepo u provodu!

- Ma koja crna ljepota! Jedino lijepo je što tebe čujem i samo me to može sprečiti da ne dobijem slom živaca.

- Pa šta je bilo?

- Ženska ludnica. Zaključila sam da nama ženama treba zabraniti da se čoporativno družimo. Em rastjeramo muškarce, čim nas vide tako okupljene na vrpu pobjegnu, em poludimo.

- Tako je loše? Eto mene, moram to da vidim!
 - Nemoj, ako i tebe dovate ne znam kako ćemo se izvući...
 - Srediću ja sve koji nerviraju moju ljubav. Ne smije niko to da radi.
 - Ih, Jasmina sunce moje...
 - Evo me za dvadeset minuta!
 - Polako, nemoj žuriti, ja im ništa neću reći da ne podivljaju kad čuju da dolaziš. Poslala mu je poljubac i s uzdahom se vratila za sto.
- S jedne strane joj je bilo drago, a s druge se bojala kako će sve to proći. Izašla je ispred kafića da ga sačeka, a za nju se zakačio neki momak, valjda je i on pobjegao iz one ludnice.
- Ti ne gubiš vrijeme - on je zagledao momka koji je zastao s pričom kad im je prišao.
 - Eto krenulo me odjednom, dobila tebe i sad se svi lijepe ko pčele na med. A dok sam bila sama nijedan normalan nije se sjetio da priča sa mnom.

- Na Natašinom rođendanu jedan te jurio da te ljubi, ne da priča s tobom.

- Brrr... ne spominji mi luđaka. Idemo li unutra? Jesi li spreman?

Tek kad je ugledala Mandinog sina sjetila se da mu nije rekla za tu novost.

- Stani! Pogledaj tamo za naš sto.

- Neki tip? Vjerovatno došao za Bam Bam.

- Nije samo tip. Nemoj se sad srušiti. To je Barakudin sin. Kuku meni, kuku tebi kad sazna ko joj troši sina...

- Hahaha... joj ljubavi moja... uvijek kad sam s tobom sve postane zanimljivo. Ako sam ljut odljutim se, ako sam neveseo razveseliš me... To možeš samo ti - poljubi je nježno u obraz i usne.

Zagrli je oko struka pa krenu za sto.

- Evo žrtve, glavom i bradom! Nije izdržao! - Bam Bam odmah naredi akciju čim su ga vidjele.

Djevojke zagrajiše lupajući o sto.

- Zdravo i vama djevojke, a moju ljubav sam pozdravio ranije...

- To je Mandin sin - uprla je prstom nepristojno u nasmijanog momka.

- Aha - mirno mu potvrdi Bam Bam mrtva ladna na njene muke.

Jasmin mu pruži ruku srdačno. Smijali su se obojica na pomen Mande.

- Znači ti si sin naše šefice? Ako nam tvoja majka bude pravila probleme moraćemo da ti "konfiskujemo" Bam Bam - Jasmin mu odmah objasni stanje stvari.

Bam Bam se izdreči na Jasmina, ali joj on mrtvo ladno uzvрати, nimalo se ne sikirajući što joj nije pravo da ostane bez "igračke".

Cijelo veče, umjesto da uživa u svojoj ljubavi ona je pri pogledu na Mandinog sina doživljavala šokove.

Ali ipak najvažnije je bilo da je došao on. Sjedio je uz nju smiren, nasmijan, često je pogledavajući i pričajući joj najljepše priče očima.

Obećavajući joj pogledom da će joj pokloniti najljepše dane i noći koje može da zamisli. Pa se uspjela opustiti i zaboraviti na Mandu i sina.

- Ne brini ljubavi, ako dobijemo otkaz možda je to dobro. Počecu posao sa ovim drugom i moći ću da radim stalno, a ne ovako da sam rastrzan između dva posla - tješio je zagrlivši je i ljubeći je u kosu.

Nije htio pred svima da prave predstavu, ali su zato predstave voljeli Bam Bam i Mandin sin pa su se žvalili da je svima za stolom bilo muka.

Oko dva, kad su krenuli kući, i "priljepak" je krenuo za Bam Bam na motoru. Jasmin je dovezao Marijanu kući, jedva su se rastali. Ljubio ju je po vratu, po licu, stiskao je uz sebe kao nikad do sada. Nije htjela da prestane.

Kako bi sad bilo divno da su imali svoj stan...

POGLAVLJE 13.

- Dobar dan, trebala bi mi jedna informacija... - Marijana je odlučila da svrati u apoteku.

- Izvolite...

- Ja sam od ljekarke dobila ovaj lijek za alergiju. Zanima me kakve može da ima nuspojave. Piše pospanost, tromost... a ja to nemam, naprotiv, ja postanem živahnija, emotivnija...

- Od ovog? Od ovog nije sigurno! Ovo je blag lijek i on djeluje tako da opušta i smiruje a ne da stvara euforiju. Uzimate li još nešto?

"Znači ovo nije od lijeka. Pa od čega je onda?" Nije mogla da shvati. Ali i dalje ju je držalo povremeno. Nije bilo svaki dan, ali bi barem tri četiri dana bila tako puna energije i ljubavi za cijeli svijet. Odlučila je da se više ne muči pitanjem šta je uzrok promjene.

Sviđao joj se Jasmin već dugo, ali se nikad nije uspjela dovoljno ohrabriti kao sada. Je li uzrok prikriveni stres? Strah od otkaza? Ukoliko prestane raditi ne bi se viđali svaki dan.

Tek sada je shvatila koliko je sve moglo loše da se završi da nije reagovala na vrijeme. I on je bio nervozan zbog otkaza. Oboma je bilo jasno šta se može desiti. Nije svako zlo za zlo.

Sinoć joj je rekao da će danas raditi na kući, dogovorili su se da krenu oko podne s poslom kad se malo odmire i naspavaju. Ona je spavala do podne, i odmarala cijeli dan.

Predveče je pitao može li doći do njih. Obukla se da ne bude baš u trenerci kad joj momak prvi put dolazi u kuću. Obavijestila je svoje da će doći, pa su spremile lijepu večeru.

Već su se ranije dogovorili da on po običaju donese cvijeće, piće i bombonjeru pa da to bude neki njihov zvanični početak.

- Dobro veče, izvolite? - otvorio mu je Milan i odlučio da malo zafrkava budućeg zeta.

Jasmin se smijao videći šta su mu spremili.

- A kad sam te ono pitao prije nekoliko godina jesi li Marijanin momak nisi mi htio priznati.

- Svidjela mi se prvi put na ovim vašim vratima.

- E sad da navatam još jednog zeta, tako lako ko što sam tebe! Otvorim vrata i eto njega! Bilo bi super.

- Možda će vam drugi zet biti slavni pjevač pa ćete s njim nastupati u rijalitetu Milane. A Dara će davati izjave za štampu...

Lijepo su se družili skoro dva časa. Ispratila ga je do prizemlja, stajali su dugo zagrljeni svjesni da su još jednu važnu stepenicu prešli.

- Marijana... imam jednu ideju, ujutro ćemo pričati, važi?

- Može - zanimalo je i sad o čemu je riječ, ali on je to volio tako polako i studiozno saopštavati pa je bilo bolje da se strpi.

Prije 6.30 već je bio ispred zgrade. I ona je bila spremna. Ušla je u kola da ne gube vrijeme, kiša je padala pa da ne kisnu. Poljubio je i saopštio da je sad red da ona dođe kod Mersada i Slobodanke.

Složila se da to mogu slijedeći vikend, ako mu roditelji budu kući.

- Još nešto imam da ti kažem... pada kiša, pošli smo ranije pa ćemo stati malo na parking.

Vidjela je da je ozbiljan i da ima neki plan.

- Kuća je skoro gotova. Gazda hoće da iznajmi prvi sprat i potkrovlje. Ta dva stana. Ja bi uzeo jedan... nama - pogleda je brzo da vidi reakciju.

Mirno ga je slušala. Vidjela je da je ludo zagrijan za tu kuću. Smatrala je da su dosta udaljeni i da je njima previše jedan sprat ali nije htjela da razočara njega.

- Ako bi ja uzeo možda potkrovlje jer je manje i jeftinije, čovjek bi nam ga dao povoljno s tim da ja održavam kuću.

- Možda bi mogli dobiti da radite još koju kuću u naselju pa bi ti bilo blizu i zgodno.
- Sve zavisi od tebe.
- Jasmine... nisam ti do sada rekla, onda kad su me saslušavali ponovili su mi "uslove". Ne dozvoljavaju mi da odem "živjeti" s tobom. Možemo da se viđamo, da budemo zajedno, ali da stanujem kod njih.
- Zabranili su ti? - nije to znao. Pa onda nema smisla da uzimam kuću.
- Pa nije da nema. Jednom ćemo se odseliti i trebaće nam. Ako je ovo povoljno, imaćemo naše mjesto i biće spremno za nas. Uredićemo ga do zvaničnog uselenja. Samo je dosta udaljeno i ja moram položiti vozački, nećeš me ti uvijek moći vozati.
- Znači da uzmemo?
- Uzmi, pa ćemo pokušati. Možda se sve riješi samo od sebe. A tebi je potreban mir i odmor. Ne možeš na četiri strane da se patiš. Te idi u stan, pa u firmu, još radiš i privatno, onda moraš doći k meni...

U srijedu je išla sa Bam Bam u kupovinu. Sjele su da popiju piće u tržnom centru.

- I kako napreduje situacija? - Barbara je morala znati sve šta se dešava.

- "Situacija" napreduje dobro, on ovih dana radi, završava neku kuću...

- Ne interesuje me šta on radi na kući. Šta radi na tebi?

- Na meni? Šta na meni?

- Marijana... - opomenu je gubeći živce. Nije voljela dugačke priče, nego akciju. Javili ste svijetu da ste momak i djevojka. I? Šta dalje?

- Pa eto lijepo nam je... Joj Barbi... da znaš kako nam je lijepo... Eto ja, postala prije mjesec dana čudna, i Patkica kaže da sam čudna, i on kaže da sam čudna, pa sam možda zato napokon odlučila da je dosta čekanja. A možda i zbog toga što oboje možemo dobiti otkaz, ima viška u firmi, pa se i on prepao da se nećemo vidati i da nema vremena za čekanje. Ja sam ga malo gurnula na klizav teren pa se izlanuo, pa sam ja...

- Pa, pa, pa. Opet si razvezala! Pitam te za konkretne stvari, šta je bilo konkretno?
- Pa Barbi, pa misliš... ono? Još ništa...
- Pa to te pitam! Znači ništa... Hmm...
- Šta znači to hmm? - zabrinuto je upitala. Odaću ti jednu tajnu... ovu kuću koju uređuje... gazda će dati u najam! Mi ćemo uzeti potkrovlje. Doduše, meni su zabranili da odem "živjeti" s njim. Ali ćemo se tamo sastajati, i dok mi to sredimo...
- Znači, on priprema akciju u toj kući?
- Koju akciju? - čudila se.
- Krevetsku!
- Aaa to! Ne može to. Nije namješteno, a on sada...
- Nema namještaja? - opet je prekinu.
- Ima dolje u prizemlju nešto kuhinjskih elemenata vidjela sam, i neki stari sto i stolice. Valjda su to njih dvojica dovezla... Ali znaš šta? Jasmin mi je dao rezervni ključ od kuće!

- Imaš ključ? Hmm... A kad ste planirali akciju? I gdje?

- Ne znam, Bam Bam. On je fin i predivan, pažljiv...

- Ništa ti nije predložio?

- Ne bi ti smjela reći... složili smo se da odemo uskoro jedan vikend na planinu.

- Lijepo! Dobro je to smislio. Zadovoljna sam - složila se ko da je ona njihov nadzorni organ. Znači, on prelazi u kuću, a ti ćeš tamo povremeno ići.

- Za sada tako. Joj Barbi... kad me pogleda onim svojim blagim očima... a sad me gleda kao i tvoji udvarači tebe, više se ne plaši i ne skriva pogled... - trtljala je ona dok je Barbara bila u svojim mislima.

Sve je teklo do subote po ustaljenom redu. Jasmin je spremao prvi sprat za iznajmljivanje i završavao potkrovlje. U subotu je bilo dogovoreno da ode u posjetu njegovim roditeljima. Lijepo se sredila, ponijela poklone pa su banuli na vrata Mersadu.

On ih je sa širokim osmjehom primio, sve je bilo po protokolu, jedino mu sestra Amira nije mogla doći.

Otišla je s mužom prije dvije godine u Beč, još su se snalazili, pa su rijetko dolazili.

Počastili su ih, lijepo su pričali, a onda je Mersad htio da utvrdi stanje.

- E pa sad da vidimo snajka kako ste vi to zamislili. Kad, kako, gdje i sve ostalo.

Dogovorila se sa Jasminom da neće puno otkrivati nikome svoje planove. Prvo da sami vide šta i kako će, pa će to reći ostalima.

Oprezno je rekla da su oni tek na početku, pomalo će se kućiti da budu spremni kad bude vrijeme.

- Spremni za šta? - nije se dao smesti Mersad.

- Za porodicu - mirno je odgovorila.

Ovaj ga je odgovor očito zadovoljio. Još je pokušao da izvuče informacija ali je srećom došao komšija i prekinuo ga u ispitivanju.

- Uh što je naporan! - odahnuo je Jasmin kad su izašli iz stana.

- Ali je iskren i kaže pošteno šta misli.
 - Kaže i ono što ga niko ne pita.
 - Pa tako ti je s generalima - smijala se. Je li on tebi nudio da stanujemo s njima?
 - Nije srećom, a ne bi ja ni htio.
 - Dobro što nije, neće ti praviti probleme što hoćeš da se odseliš.
 - Idemo večeras u grad sa našima? Dosta smo ih izbjegavali. Neka pitaju šta žele.
 - Može, mada me Bam Bam svaki dan ispituje. Već sam joj priznala da ćemo uzeti kuću u najam... I da ćemo ići na planinu. Bila je zadovoljna s tobom, kaže dobro "igraš", šta god to značilo.
 - I mene je pitala jesam li sve konkretno zamislio. Rekao sam da jesam odavno i da ne brine.
- Zvali su Bam Bam da se dogovore gdje će. Rekla je da će se vidjeti u nedjelju popodne, jer ima "obaveze". A da bi njima bilo najbolje da izađu sami u provod.

- Znači ništa od izlaska. Ponudili smo im, nije do nas. Poslušaćemo Barbaru i sami izaći. Imaš li želju da odemo negdje?

- Ne znam, smislićemo kad dođeš? Ideš li danas u kuću?

- Nema potrebe, gazda je za prvi sprat naručio kuhinju, stići će za nekoliko dana pa ćemo je montirati.

- Mi možemo sami za potkrovlje nešto riješiti, da nam ne poskupljuje stanarinu. Ako hoćeš mogli bi večeras ipak otići da pogledamo šta je najhitnije da uradimo.

- Pa ako ti se ide... - neodlučno se složio.

"Bićemo sami! Bićemo sami!" veselila se. Zvala ga je na ručak kod njenih ali nije htio. "Idem kući da vidim šta će mi Mersad reći i da odmorim, pa ću doći po tebe oko 20 časova. Jesi li zadovoljna kako je ovo danas prošlo s mojima?" pitao je oprezno. Zagrlila ga je oko struka i ponudila mu usne. "Znači, zadovoljna si" konstatovao je. "Jako, jako" potvrdila mu je. I zato je dobila pravi ljubavnički poljubac, duboki, sa sve jezikom u akciji i njegovom rukom na dupetu koja je držala da bude bliže njemu.

Svojima je ukratko ispričala kako je prošlo kod Mersada, ručali su, a onda je morala da plati opkladu...

- Seko... oklijevala je Slavica gledajući Marijanu. Bam Bam me zove svaki dan i traži svojih 100 evra... Rekla mi je, ako ne donesem do ponedjeljka, da će mi dug narasti na 200 evra. Vратиću ti kad zaradim...

- Joj Patkice, Patkice... pitaću mamu ima li kod sebe ili ću dići večeras na bakomatu i kupiti evre u mjenjačnici. Pa joj sutra odnesi.

- Hvala ti.

- Ma nema veze. Vrijedilo je izgubiti ovih 100 evra...

POGLAVLJE 14.

On je došao već u 19 časova i tako joj poremetio uređivanje, ali nije joj bilo krivo što je poranio. Dari i Milanu je donio poklone od njegovih. Dok se ona spremala on je vrijeme proveo u razgovoru s njima.

- Mogu li ja seko s vama? - pitala je Patkica ne razmišljajući.

- Gdje s nama? Hodaćemo u troje? Alo mala, nađi sebi momka pa izlazi s njim. Sad bi mi se i ti natovarila na grbaču.

- Pa šta vam smetam?

- Kako ne smetaš! Jel' te to nagovorila Dara da nas špijuniraš?

- A kuda ćete ići? U bioskop?

- Šta je tebi danas? Nećemo u bioskop! Eto sad znaš. Idemo negdje gdje ćemo biti sami...

- Pa gdje? Pitala sam Jasmina, on kaže da ne zna jesi li ti išta odredila?

- Pitala si njega? Sada? Pred roditeljima? Pa ti si skroz prolupala! Sjedi tu i da te više nisam čula.

- A šta ćeš s ovim kesama? - gledala je šta ima u kesama na krevetu. Džezva za kafu? Papirni ručnici? Šta će ti ovo? Gdje ćeš s ovim kolačima?

- Ostavi to i izlazi napolje! Ne mogu da se spremim od tebe!

Ona je dvije kese sa kreveta krišom pronijela u hodnik da je ne bi i Dara počela zapitkivati kao Patkica.

Kad je obukla jaknu, izbacila je kese ispred vrata zovući Jasmina da krenu. Valjda joj niko neće drpiti kese sa hodnika... I on je jedva dočekao da pobjegne od ispitivanja pa se brzo pozdravio s njenima.

- Uzmi te kese.

Osvrtao se oko sebe. Pokazivala mu je dvije velike kese naslonjene na zid. Upitno je pogledao.

- Kuda s ovim? - čudio se.

- Kućimo se - slatko se smješkala. Ponijela sam novu džezvu, šoljice, i još neke sitnice z kuću. Sad ćemo uzeti baštenski sto i stolice na rasklapanje iz ostave, da imamo kad nam neko dođe.

- Dušo kupićemo! Ne vuci od kuće.

- Neka, neka. Imamo ionako dosta toga za kupiti. Sad kad se preseliš svi će tamo dolaziti da nas obiđu. Popeće nam se na glavu.

- Pa mogli bi početi kupovati što nam treba... Šta misliš? Šta bi ti prvo kupila?

"Možda krevet ili barem sofu" pomisli ali ne reče naglas.

- Sad ćemo tamo sjesti i lijepo razgledati. Sve ćeš mi objasniti... u detalje. I tražićemo na internetu da vidimo cijene.

Čim su oni otišli, Patkica se latila telefona. Bila je Barbarin agent. Ova joj je obećala smanjenje duga ako je izvjesti o njihovom kretanju i ponašanju. Zato je na sve načine pokušala da sazna kuda će...

- Sigurno idu do te kuće - pametno je zaključila Dara.

- Ne znam koji par je išao ovako nakrcan na prvi pravi sastanak - on se veselo smijao gledajući auto.

- Pa da nam se nađe...

Osmjehnuo se na to, nagnuo se i poljubio je.

Uzeo je njenu ruku i stavio na svoju nogu. Tako su se vozili do kuće.

Došli su pred narandžasto-žuto-kamenu kuću.

Pravougaonog oblika, užeg pročelja sa dva izbočena dijela na sredini kuće. Nalazila se u novijem naselju, posljednje tri ulice gdje je bila i ta njihova, su bile pune nezavršenih sličnih kuća. Okolo naselja je bilo zelenilo, u daljini se nazirala osvjetljeni ulaz na auto put. U njihovoj ulici nije bilo svjetla u kućama. Ali su u bloku prije njihovog, skoro sve kuće bile osvjetljene.

- Evo slatke kućice - izašla je iz kola i krenula prema ulazu.

Čim je on otvorio automatsku kapiju svjetla su se u dvorištu upalila i sve lijepo osvjetlila.

Došao je za njom s ključevima.

- Da obiđemo kuću?

- Kasnije ćemo, ajd' sad da nešto provježbamo - stao je ispred nje smješeći se.

- Šta da provježbamo?

- Uzmi ti ključ - dade joj ključ u ruku, a onda se sagnu i podignu nju naručje - a ja ću tebe! Pa ćemo ovako ući u kuću!

- Hahaha... Jasmine! - smijala se grleći ga. Daj brže da otključam ispašću ti koliko sam teška!

- Nisi mi teška i sigurna si u mom zagrljaju - mirno je izjavio i oduševio je tim riječima.

Otključala je velika staklena vrata i gurnula ih. Prešli su prag, pa ju je spustio, ali samo zato da bi mogao da je ljubi. U blizini nije bilo nikoga, mir, tišina i njih dvoje napokon sami...

Izgleda da mu je to trebalo kako bi se opustio. Jer su se dobro izljubili i izmilovali u holu nove kuće.

- Idemo sad na naš sprat, po danu ćemo razgledati cijelu kuću.

U velikom staklenom holu bila su ulazna vrata za prizemlje, i stepenište za spratove s desne strane. Držeći se za ruke popeli su se u potkrovlje. Sva tri stana su imala identična ulazna vrata. Kuća je odisala čistoćom, mramorno stepenište se sijalo... Izgledalo je kao da istražuju nešto novo i nepoznato.

- Ajde sad i ovdje me unesi - nagovarala ga je veselo.

Osmjehne se mangupski i brzo je zgrabi da je vrisnula.

- Otključaj gospodarice...

Prenese je preko praga i spusti.

- Dobro došla gospodarice...

- Hvala mili, divno je...

- Zahvali mi se propisno - tražio je...

- Jasmina... nešto si mi jako živnuo u potkrovlju...

- Čemu se sve nadam... - prošaputa joj pored uva i spusti usne na njen vrat. Polako je sitnim poljupcima ljubio po bradi dok nije dospio do usana.

Osjetila je miris svježine i toplote u poljupcu. I dozu olakšanja i popuštanja kočnica. Sve mu je češće bježao "muškarac iz njega", kojem je ona bila velika neostvarena želja. Svako otezanje mu je stvaralo nervozu i nestrpljenje tjerajući ga da popusti i traži i od nje da požure, a ne da koči sebe dajući njoj više vremena.

- Pa odredi kad ćemo u planine Jasmina... šta si se stis'o - šaputala je gledajući ga u oči i rukama mu milujući potiljak i glavu.

- Idemo što prije... - stao je sa ljubljenjem i pogledao nju. Disao je ubrzano kao i ona. Pa da sada donesem stvari iz kola i popijemo kafu? Pa ćemo sve razgledati.

Htio je malo da se odmakne od nje i ode na vazduh. Ništa se nije moglo desiti večeras, kuća je bila nenamještena a on na mukama. Nije je mogao odbiti kad je izrazila želju da dođe. A znao je kako će biti kad budu nasamo.

Sjetio se kako su jednom na nekoj zabavi njih dvoje ostali sami u sobi, svi su krenuli na terasu, ona je sjedila na rukonaslonu pored njega. Nije htio pobjeći a bio je na sto muka.

Rukom se pridržavala za naslonjač često ga dodirujući po ruci mekim bokom. Još kad im je prijateljica donijela neke stare slike da gledaju, obgrlila ga je oko vrata i sagnula se da i ona gleda s njim. Ništa nije vidio ni čuo.

Iznio je sto i stolice, pa kese u stan.

- Joj Jasmine, joj - odjednom je čuo nju. Kao da je bila u jednoj od soba.

"Šta se dogodilo?" presjekao se.

Stajala je na ulazu u spavaću sobu i plakala.

Kad ga je vidjela, raširila je ruke tako uplakana i čvrsto ga zagrlila.

- Izvini, izvini što sam bila glupa i što ti prije nisam priznala da te volim - jecala je između riječi.

Nije samo to bilo čudno. Još mu je nešto privuklo pažnju i potpuno ga šokiralo. Nasred sobe je bio debeli veliki madrac. Očito nov. Ispod njega je bio najlon ali nigdje nije vidio krevet. "Pa ko je donio ovaj madrac? Vjerovatno radnici" sjeti se. I sigurno su ga greškom odnijeli u potkrovlje. Trebalo je da ga ostave na prvom spratu.

Gazda mu ništa nije rekao da će kupovati sobu za podstanare, samo je znao da će stići kuhinja. Ali zašto je na njemu bila već posteljina? Nije izgledalo da je neko spavao. Dva jastučića, jedna čaša i dvije četkice za zube, jedan veći i jedan manji peškir stajali su u vrhu.

Ona je za to vrijeme jecala u njegovo rame. Ljubio je milujući je po kovrčavoj svilenoj kosi ne znajući šta da kaže. Ona je mislila da je on htio iznenaditi. Kako da joj sad kaže da to nije on smislio (a mogao je, sa žaljenjem je prebacivao sebi)? I da taj madrac ne pripada njima.

- Kako si zapamtio da ja hoću Šlarafiju? Nisam imala pojma da si to zapamtio. Ne mogu ti reći koliko sam srećna ovih dana. Doduše, znaš ono... čudna sam i luda, ne znam od čega, mislila sam da je od lijeka za alergiju, ali apotekarka mi kaže da oni uspavljuju a ne oživljavaju, a ja sam...šmrc, šmrc... ovih dana sva euforična, puna života, hoću da volim, da živim, i hoću samo tebe... i sve to - pričala je jadnica.

Čvrsto je grlio i tješio, prebacujući sebi što nije bolje reagovao.

Ali sve se desilo iznenada, brzo, dobro se i ovako snašao.

Polako je poveo do stolica na rasklapanje. Sjeo je na jednu, pa nježno nju povukao u krilo. Sjedili su tako, a onda se oporavila i počela vrpeljiti.

- Da nam skuvam kafu? Iz nove džezve? I kolače sam napravila i donijela. Može? Ili hoćeš nešto drugo? Šta god želiš.

- Imam sve što želim. Ti si uz mene, ništa mi drugo ne treba- poljubio je.

To je usrećilo pa ga je povukla da montiraju baštenski sklopivi stolić i raspakuju kese.

- Izvini, opet sam danas malko osjetljiva i luda, ne znam šta me obuzme - izvinjavala mu se vadeći malo kuvalce sa dvije ringlice, šoljice za kafu, escajg i još stotinu sitnica iz one dvije kese.

- Pa te kese nemaju dno... - konstatovao je začuđeno. Kad je povadila sve, pola kuhinje je napunila.

- Koliki sto možemo da stavimo ovdje? - pokazivala je sredinu kuhinje.

- Čekaj, donijeću metar, u džepu mi je, pa ćemo vidjeti...

Iz jakne u hodniku uze metar, i telefon. Izmjerali su zajedno dimenzije, pa je zakuvala kafu.

- Dok ti staviš kafu ja idem dolje po nacrt pa da vidiš kako je arhitekta zamislio uređenje. I moram se javiti u firmu, zvali su me...

Ona je sve lijepo servirala na stolu, još uvijek pod utiskom spavaće sobe.

Iz firme su zvali da sutra popodne dođe na posao.

Potražio je nacрте i usput pregledavao poruke. Jedna je bila od Bam Bam.

"Jeste li vidjeli? Nadam se da joj nisi priznao da ti s tim nemaš veze. Pedeset puta mi je pričala da želi taj madrac Šlarafija. Uzela sam joj ključ kad mi se u srijedu pohvalila da si joj ga dao. Još je u mene. Vratću ti ga sutra. Duguješ mi pare za madrac. Nadam se da se nećeš spetljati, ili pobjeći, izigravajući viteza."

"P.S. Ja sam sredila madrac, krevet kupite sami. B"

Sad mu je sve postalo jasno. Barbara...

Zato ih je oboje ovih dana onoliko ispitivala... Pa zašto nije kupila cijeli krevet! Dao bi joj pare. Kako sad onako da... madrac na podu jeste bio jako debeo, ali opet... ona je zasluživala više. A i on sam je to zamislio mnogo romantičnije.

Ponese gore nacрте, bar je znao u čemu je stvar. Ali je bio u nedoumici šta da radi? Bolje da kupi i krevet i lijepo sve uredi. Možda će ga sama željeti da izabere. Zaključio je da večeras mora biti miran. Najbolje da izađu negdje u grad.

Došao je sa nacртima i tako se osmjehivao i gledao je da je zbunjeno zastala.

- Čaroban prizor... - objasni joj.

- Pa da popijemo svoju prvu kafu u našem prvom zajedničkom stanu...

Sjeo je uz nju, gledali su nacрте, pili kafu, gledali jedno u drugo...

Nije mogao da joj laže... nikako nije mogao. Reći će joj, možda će se razočarati kad čuje istinu.

Šta ako im upropasti prvo zajedničko veče?

- Maki... moram nešto da ti kažem...

- Štaa... - oprezno je pitala uozbiljivši se.

- Madrac u sobi... nije moja ideja. To je uradila Barbara. Uzela ti je ključ u srijedu. Meni je poslala poruku maloprije. Isprva sam mislio da su ga radnici pogrešno iskricali u potkrovlje umjesto na prvi sprat...

- Ti nisi kupio madrac?

- Nisam srećo... jako mi je žao što se ja nisam sjetio toga. Toliko se čuda izdešavalo u ovih nekoliko dana da ne mogu sve da pratim. Odavno sam razmišljao o tome kako bi postupio i gdje bi te vodio, da si moja djevojka, ali ste vi žene mnogo maštovitije. Da idemo na planinu to sam odavno smislio, a ovo s kućom je sve ispalo iznenada i neplanirano. Htio sam da ti opremiš kuću kako ti želiš, dao bi ti pare a ti da namještaš.

- Jooj! Kuku tebi... pa ti si se šokirao više nego ja! Jooj...

- pogledala ga je neznajući šta bi.

On je izgledao zabrinuto i pokislo.

Jooj jadniče... - odjednom je počela da se smije.

Pogledala je u njega i još više se smijala, uhvatio je takav napad smijeha da su joj suze pošle. Izvini... ne mogu da se zaustavim... sad kad vrtim film unazad... ahahaha... izgleda ko da smo u komediji... E, jest luda Bam Bam...

- Izvini dušo... ne znam šta da ti kažem...

- Ma šta da mi kažeš, ovo je da se upišamo od smijeha... - ona se i dalje smijala sjećajući se sebe uplakane, njega unezverenog... Ajde... pa zar tebi nije smješno... nasmij se Jasmina!

Ona je to sve veselo prihvatila, laknulo mu je, nasmiješio joj se, ispočetka malo na silu, a onda su zajedno, od srca, prasnuli oboje u gromoglasan smijeh. I njemu su suze krenule dok mu je ona opisivala cijelu situaciju na komičan način.

- Pa ja da sam na tvom mjestu bi prvo pomislila da je taj tvoj drugar nabavio švalerku i kupio madrac...

- Ma kakvi, gdje bi on...! Ne zanima njega to, ima on svoju ženu i djecu.

- A jadniče moj, dobro nisi osjedio! Onu ludu Barbaru treba stvarno zatući. Skratila nam je život vodajući Barakudinog sina a sad i ovo!

Pa su se oboje opet smijali ko ludi na brašno.

- Ja mislim da se ne bi ovoliko smijali ni da smo se napušili trave... I da će nam uvijek ovo ostati u sjećanju. Naš prvi boravak u kući i misteriozni madrac. Ustvari, Jasmina ovo je jedna fantastična uspomena!

- Kad ti kažeš... ali ja sam još van sebe...

- E pa dobro kad si pod šokom... - ustane i uzme ga za ruku. Idemo da još jednom vidimo taj madrac!

- Ne mogu sad Marijana - sjedio je i nije htio da ustane dok ga je vukla za ruku.

- Ustaj kad kažem! Majku mu, da me vidi Patkica sad bi mi rekla da sam stvarno nesposobna! Ja te vučem u sobu a ti se bacaš po podu da nećeš!

- Marijana... - bojao se da će se kasnije kajati.

- Znaš šta, od tvoje tupave priče mi je muka. Imao si dosta vremena ništa suvislo nisi rekao. Dosta mi je firme, tvoje priče i budalaština. Pričaćemo sutra ili za deset godina. Meni je svega dosta.

- Marijana... - bunio se iako je išao za njom u sobu.

- Začepi i sjedi tamo - upre kažipstom u njegove grudi osmjehnuvši se da svati da se šali. Sjela je pored njega, madrac je bio jako debeo pa nije bilo nisko. Nemoguće je da me odbiješ na Šlarafiji... Izgleda da nas je dobro opremila... - morala je da oda priznanje Bam Bam.

- Marijana... ne mora ništa da se dogodi danas... - pogledaju se. Protivno onom što je rekao slijedećeg trenutka pokrije usnama njene. Zastao je držeći joj lice rukama, gledao je onim svojim blago tužnim pogledom punim suza.

Pomilovala ga je i osmjehnula mu se ohrabrujuće.

Nastavio je da je ljubi. Osjetila je nešto slano na usnama.

Suza njegova ili njena.

Uhvati mu majicu i povuče, on pomirljivo podiže ruke i majica se nađe na podu.

Savije nogu u koljenu i skinu štiklu s lijeve noge. Prstima bose noge uspije skinuti i drugu štiklu.

Izgledalo je da to želi, ali i je i dalje nekako oklijevao.

Dvoumila se šta da uradi.

- Jasmine, želiš li da se ovo desi? Nemoj da te ja prisiljavam.

- Želim jako...ali sam mislio...

- Dobro je! Nemoj više ništa misliti...Imala je tuniku i suknju na sebi. Sama otkopča dugme na vratu i skine je, ostala je u potkošulji grudnjaku.

On je zastao vidjevši ovo.

- Marijana... - otegnu mučenički.

Opet je rukama držao lice i ljubio je do iznemoglosti. Imao je ispod majice bijelu potkošulju kratkih rukava, ona potegnu i to. Vidjela ga je već bez majice nekoliko puta.

Iako nije bio krupne građe, fizikalisanje od jutra do mraka mu je oblikovalo mišiće kao od betona. Unio je nju u kuću kao da je perce.

Osjetila je da i dalje oklijeva. Nije se potpuno opustio. Znala je da se boji onog što dolazi. Ovo će ih ili učvrstiti ili zauvijek razdvojiti.

U džepu mu primjeti telefon. Polako ruku povuče po njegovoj nozi, sav se ukočio i stresao. Stao je.

- Telefon... - mirno mu objasni.

Nakrenu se malo da ga može izvući jer su pantalone bile uske pa u sjedećem položaju nije mogao da se izvuče.

Uzela je njegov telefon, držao joj je desnu ruku i dalje na licu gledajući je i milijući.

Pročeprka po telefonu, nađe ono to je tražila. Pritisne.

Kroz tišinu se prolomi

"Kreni! Nek zemlja se zadrma

Kreni! I asfalt i kaldrma..."

Slušali su i gledali se...

- Ajde, ajde, Jasmina... - zapjevala je sa Zdravkom i izmamila mu napokon osmjeh.

Ali ovaj put osmjeh olakšanja i popuštanja.

- Znači da krenem...

- Aha... - ona se osmjehnu i stade ispred njega. Zagrlio je oko bokova i privukao sebi gledajući je odozdo u oči.

Milovala ga je po licu i kosi.

Čvrsto je obgrli i zaokrenu, pa je pala na krevet. Pošao je za njom i dalje je ne puštajući.

- Nećeš se pokajati?

- Neću? Hoćeš li ti?

- Da znaš koliko sam ovo čekao... Ova zadnja dva mjeseca sam bio van sebe... šta ako ti daju otkaz? Kako da te vidam...

Više nije bilo prepreka. Primakao se uz nju čvrsto je držeći, polako je ljubio sitnim poljupcima po bradi i vratu. Kako su pali njena glava je bila iznad njegove. On se povuče nagore da bi im oči bile u ravnini.

Volio je lijepe opasače. I ona mu je poklonila dva.

Večeras je imao jedan njen na farmerkama. Osjećala je kopču kako je pritiska.

Po njegovom pogledu koji je postajao sve vatreniji ona shvati da će se Barbin madrac večeras nagledati akcije...

Gledala je hipnotizovano u njegove usne, osjećala njegov topli dah, ali nije mogla da mrdne ni da progovori od uzbuđenja.

- Pa onda slatka mala Marijana... došlo je vrijeme da postaneš moja - prošaputao je santimetar udaljen od njenog lica. Kako ju je gledao. Svu je vatra obuzela od ljubavi i topline iz njegovih očiju.

- Ju Jasmina... pa jel' moguće... Nemoj stati...

- Ljubavi moja... čvrsto je privukao uz sebe...

Očas posla ruke su mu bile pod njenom suknjom, tako ju je vješto skinuo da nije osjetila kad joj je suknja spala. A majicu je skinuo usput dok je obasipao poljupcima po ramenima, stomaku, grudima.

Legao je tako na nju, zastavši sa poljupcima i promatrajući njenu reakciju. Smješila se i grlila ga oko vrata. Znači mogao je da nastavi... Skoči u jednom pokretu sa kreveta, raskopča remen i skinu farmerke.

Malo je oklijevao ali se vrati k njoj tako u boksericama...

Tražio je da ona ljubi njega. Nije ništa rekao ali je tako namjestio usne zovući njene da dođu bliže njegovim...

Popustila je, malo podigla glavu i poljubila ga.

Opet u jednom potezu izvrnu se na leđa i povuče nju na sebe. Ruke su mu lutale od koljena do kose. Skoro neprimjetno je otkopčao njen grudnjak nježno je milujući po leđima i ljubeći po ramenu.

Onda je krenuo da je ljubi i izvodi nešto zbog čega se kasnije ničega nije sjećala. Kako i kada ih je skinuo potpuno nije imala pojma, kako su završili u vatrenom zagrljaju nije imala pojma... samo je znala da lete...lete...

POGLAVLJE 15.

Milovao je po kovrdžama i ljubio po licu. Oči su mu pitale je li srećna...

- Dobar ovaj madrac... znala sam ja...

- A momak? Madrac je pravi a momak? Jesam li ja pravi?

- Za mene bolji ne postoji... Na pravom madracu ne možeš da omaneš - bockala ga je.

- Još uvijek mi je žao zbog ovoga...

- Ne treba nam riječ "žao" danas Jasmine. Najvažnije je da me ludo, ludo, ludo voliš! Je l' me voliš tako? - ispitivala je.

- Ludo, ludo, čeznem za tobom i volim te odavno. Kad si se zaposlila kod nas u firmi shvatio sam da te volim od prvog dana. Svidala si mi se od susreta na vratima, ali nisam odmah razumio koliko je to duboko. Vremenom, umjesto da se oladim, ja sam sve više čeznuo za tobom.

- Kakvo lađenje te spopalo Jasmina... Imaš mene, imaš Šlarafiju... sad možeš pokazati sve što si skrivao...

- Nekoliko puta si onako u zafrkanciji, kad bi ti rekli da si izbirljiva, ti tvrdoglavo ponavljala "neću seks, oću da me ludo voli...! Ja sam tada u sebi vrištao "pa je te ludo volim, obrati pažnju na mene!"

- M..možda me je usporilo to što si izlazio sa onom iz ambulante, pa ovom Dacom... Sviđao si mi se, i nekoliko puta mi se učinilo da se i ja tebi sviđam, ali sam zaključila da me ne želiš onoliko jako koliko meni treba. Bam Bam savjetuje svima u ekipi da, ako hoćemo da provjerimo značimo li nekom momku nešto, prošetamo nekog drugog onako "laganice". Da vidimo kako će ovaj reagovati. I ja sam bila u napasti dva, tri puta da vidim kome će "smetati" što sam našla "dublera"... - priznala mu je.

- Kad si se zaposlila kod nas, nisam više mogao da se koncentrišem na druge djevojke... pa sam odlučio da kupim kola i istjeram stvar do kraja. Ili ćeš naći nekog drugog momka ili ćeš prihvatiti mene.

Odvezao ju je kući, sjedili su u kolima još nekoliko minuta dok je grlio i ljubio ne želeći da se razdvajaju. Još nije došao sebi od svega što se izdešavalo prošle noći i ovih dana.

- Pokušaću ujutro da nađem zamjenu. Hoćeš li sutra... ustvari danas, doći u kuću ili da negdje izađemo?

- Ti odmori... skupi snagu... - značajno ga je pogledala - pa ćemo se dogovoriti kad se probudim.

- Sigurno će te zvati Barbara. Pazi šta ćeš reći... Ako pomisli da nisi zadovoljna sa mnom... teško meni...

- Ne brini ni o kome, osim o nama... Samo mi je krivo što si me morao vratiti u stan, da sama uzdišem kod Dare...

- Doći ću po tebe čim me nazoveš.

- Znaš šta bi mogla? Zvaću ja Bam Bam, i odmah ću je napasti. Reći ću da treba da je bude sram, kako je zamislila da se volimo na podu... i sve tako. Napad je najbolja obrana. Ako ona nazove tebe, ti reci da smo se mi dogovorili kako ćemo i kada. Nemoj slučajno da priznaš nešto.

- Hahaha... - smijao se vrteći glavom. Znači ništa ne govorimo?

- Ne, ne, ne moraju odmah sve znati. Ovo je naš dan i čuvaćemo ga za sebe. Kad odemo na planinu... neka misle da se to onda desilo. Ionako sam priznala Bam Bam da ćemo ići.

Svidjelo mu se to, mada su one u svom ženskom društvu dijelile dosta tajni, izgleda da ovo ipak nije htjela da im kaže.

Polako je otključala i ušla u stan. Bilo joj je teško da se razdvoje, ali bolje da ne prave probleme.

Zaspala je jedva od uzbuđenja, čas joj se plakalo, čas je bila srećna. On joj je poslao nekoliko poruka, i sliku kako leži sam na njihovom madracu. Napisao je da mu strašno nedostaje, ali da ljepši početak života u njihovom potkrovlju nije mogao da zamisli. Zaspala je sa osmjehom.

Kroz san je osjećala neko drmusanje...

- Vidi je mama... spava ko klada! Budi se, budi više... - drmalala je Patkica.

- Ostavi je na miru! - majka je provirila u njihovu sobu.

- Kako može da spava! Neka nam ispriča šta je bilo...

Patkica je uspjela u naumu, više nije mogla da zaspe.

Ustala je sa osmjehom na usnama, spremna da ćuti ko zalivena i da nikome ništa ne oda. E da, mora nazvati Bam Bam i izvikati se na nju, sjeti se.

Majka i sestra su u nju gledale bez riječi dignutih obrva.

Pravila se da ne vidi.

- Mogu li dobiti kafu? Kasno sam došla pa sam se uspavala.

- Gdje ste bili kad si tako kasno došla? - Patkica je bila ko zapeta puška.

- Jasmin radi na jednoj kući. Pošto gazda iznajmljuje stanove u njoj on će sebi uzeti potkrovlje, pa smo išli razgledati šta sve treba da kupi. Kuća je nova, nema namještaja.

- Cijelo vrijeme ste bili tamo? - ispitivala je napeto.

Majka je ništa nije pitala ali je pažljivo slušala odgovore.

- Ne, izašli smo kasnije u grad, sreli nekog njegovog druga pa smo sjedili s njima i tako se odužilo - ladno je slagala.

Izgleda da je bila uvjerljiva. Ostavile su je na miru.

Nazvala je njega, a on je obradovao viješću da je našao zamjenu.

Ispriča mu kako je smuvala majku i sestru, pitajući kad će doći. Morao je da ode do svojih staraca pa su se dogovorili oko 16 časova. Ostalo im je da svrate kod Bam Bam, naredila im je da se nacrtaju kod nje.

- I ništa niste uradili? - stisnutih očiju, čas je gledala njega, čas nju.

- Pa zašto nisi kupila cijeli krevet? Da smo ga imali, mogli smo nešto i uraditi! Ali nema veze, mi ćemo to na planini...

On je uzdahnuo nezadovoljan ženskim razgovorima. To joj je bio znak da moraju da idu, još malo pa bi ih mogao odati.

Čim su došli u kuću, on, koji je cijelo vrijeme mirovao, zapali se totalno. Jedva su se uspenrali uz stepenice, koliko je grlio i ljubio. Sva odjeća je ostala na putu do kreveta...

- Pogledaj - nježno joj je okrenuo glavu kad su došli do sobe.

Madrac više nije bio na podu nego na povišenoj drvenoj podlozi. Upitno ga je pogledala.

- Ispilao sam i ošmirglao šest paleta. Vidio sam tu ideju negdje na internetu. Samo nisam htio da sad bojam da nam ne smrdi.

Za nagradu obaspe ga poljupcima po grudima i vratu. Sjeo je i povukao nju između svojih nogu. Bila je bez majice koja je ostala u hodniku, on je bio bez košulje i potkošulje.

Ruke su mu lutale po njenim leđima, struku, stomaku. Polako joj je otkopčao grudnjak i uzdahnuo privukavši je još bliže k sebi. Grčila ga je oko vrata i ljubila ga po kosi.

Malo joj je bilo neugodno da je baš tako razgleda, ali po njegovom licu i uzdasima zaključila je da je oduševljen i jako srećan.

Danas je bio mnogo slobodniji nego sinoć. Mrmljao je, čas je ljubio da je jedva disala, čas je postajao nježan pa bi je lagano milovao po golim rukama i ljubio joj dlanove. Ne ustručavajući se, počeo je da otkopčava pantalone, skinuo ih je pa je opet približio sebi.

Pomilovao joj je kovrdže i pogledao u oči, kad mu se osmjehnula, stavio joj je ruke na struk i otkopčao pantalone.

- Kad će biti vrijeme za minicu... - uzdahnuo je.

Nasmješila se čuvši ga. Moraće jednom da kupi minicu da ga želja mine.

- Jasmina... prošaputala mu je u uvo senzualno - sav se stresao od toga, osjetio je u njenom glasu poziv...

Držala ga je čvrsto za ramena dok je klečeći na desnom koljenu skidao njene pantalone. Ljubio je po golom stomaku, čvrsto stiskao bokove i toliko se unio u to da je bez blama skinuo svoje bokserice pa njene gaćice.

Iznenadilo je koliko je slobodan i prirodan... "Pa on to radi vješto ko da guli jabuku" prođe joj kroz glavu i skoro se nasmija. Morao je poprilično "jabuka" da oguli za ovakvu "uvještenost". Moraće to da ispita... ali sad nije bilo vremena za analize.

Uspravio se i čvrsto je privukao uz sebe, zamagljenim pogledom je gledajući. Pitao je da li je spremna za dalje.

- Raspali Jasmina... - pomilova ga po usnama i prošaputa mu.

Osmjehne se mangupski na ovo i zagrla je oko struka naslonivši svoju glavu na njeno rame. Spustio je nekoliko poljubaca na njega pa je vukući za sobom sio na krevet. Lagano je povukao da i ona sjedne. Dotakla je maljave čvrste grudi i osmjehnula se malo pocrvenivši.

- Ej... najdraža... samo ti uzmi šta ti se dopada, nemoj da se sramiš...

- Malo mi neugodno...

- Mogu li ja da uzmem što se meni sviđa... odavno čekam...a ne sramim se kao ti.

- Hihhi... baš si halapljiv... pa ajde dobro.

Izazivački se smješeći legao je na krevet.

- Ajde ljubavi ponudi me... ja nisam stidljiv.

I dalje sjedeći, povukla se bliže k njemu. Ležao je kao raspakovan poklon. Čim se približila, on je povuče za ruku i izmaknu joj oslonac pa ona pade pored njega. On za sekund izvede manevar zgrabivši je tako da se našla odozgo naslonjena na njega. Njene grudi naslanjale su se na njegove. Osjećala je kako mu se od dubokog disanja podižu i spuštaju i kako mu srce ubrzano lupa. Crne oči su bile kao crna topla noć. Ovo je bio neki opasni muškarac... ovo nije bila njena disciplinovana i strpljiva Jasmina...

Poželi da ga upozna i s te strane. Pridigne se i sjedne mu na stomak. Po osmjehnu shvati da je njena hrabrost obradovala.

- Kad si tako hrabra moraću te nagraditi - pohvali je i zagrlj čvrstim, toplim rukama...

POGLAVLJE 16.

Oko ponoći je vratio u stan. Uz poljubac joj je saopštio da sutra ujutro dolazi po nju.

- Pa kako se osjeća gospoda koja ima momka? Hoćeš li upaliti razglas i preko megafona objaviti supermarketu da ti imaš momka... - zafrkavao je.

- Naravno da neću. Prvo ću to saopštiti Mandi... A možda bi joj mogla reći i da joj moja najbolja prijateljica "delja" sina - smijala se.

- A jesi li odlučila kad ćemo u kupovinu? Da namjestimo potkrovlje...

- Ti si rješio krevet, donijeću još sitnica za kuhinju i kupatilo, ne moramo baš na brzinu sve pokupovati. Možeš li mi napraviti nekoliko polica od drva?

- Naravno! Koliko želiš!

- A sto?

- Za sto treba bolji majstor, ali imam ga. Hoćeš da napravimo sto od drveta? Tih nekoliko dana su proveli na relaciji posao, stan, njihovo potkrovlje. Našli su na internetu nekoliko zanimljivih stvari. On je htio da potkrovlje namjeste po mjeri. Ona nije dala, ako se budu selili nosiće svoje stvari sa sobom, ko će svaki put namještati iznova tuđe stanove. Zato je gledala da kupe kvalitetnije, da im potraje.

Svi su čuli da se on odselio od svojih. Pa su uz to što su postali par, bili na tapetu i zbog njegove selidbe. Od njihove radoznalosti bježala je kod svoje Mande Barakude i nudila se ako treba da ostane prekovremeno samo da bi izbjegla ispitivanja.

Tek su u četvrtak uspjeli da odu u svoje potkrovlje. Nagovorio je da s posla idu direktno tamo. Bojao se da se ne ponovi kao prethodna dva dana da je jedan dan išla s majkom do bake a drugi je došla neka njihova rođaka pa nije mogla od kuće.

Znao je da je gladna i umorna pa je nije saletao odmah s vrata.

Kupili su ručak, on je sam, dok je ona bila u kupatilu, servirao sve lijepo na stolu.

- Hvala... osmjehnula mu se kad joj je izvukao stolicu džentlmenski. Za to mu je pružila usne.

Obradovalo ga je to, ponadao se da nije previše umorna... Ručali su i veselo pričali, ona je nabrajala šta će da uradi, on je gledao i slušao.

- Nisi umorna?

- Nisam! Ma kakvi! Dobro... malo sam bila, sad sam izula cipele, istuširala se i super sam.

- Ja ću da se istuširam poslije ručka - dodao je oklijevajući.

- I? Da ne čekaš sad da ti ja kažem, kad se istuširaš nemoj se oblačiti da te ne moram svlačiti... - pročitala ga je ko knjigu.

Opet ju je pogledao onim svojim opasnim mangupskim pogledom. Bezobrazno je uvukao ruku u otvor košulje i pogladio se po grudima.

- Pa ti si skroz bezobrazan Jasmina... - smijala se slatko.

Sredila je kuhinju nakon ručka, on se okupao, pa su napokon obišli kuću izvana i iznutra. Nije imala pojma da ispod prizemlja imaju cijelom dužinom kuće suteran sa garažom, prostorom za rekreaciju, kotlarnicom i mjestom za manji bazen!

U prizemlju je shvatila nešto.

- Jeste li tražili podstanare?

- Dao je gazda u agenciju. Rekao mi je da još slika napravim, on je stavio samo crtež kuće, nije htio da se odmah vidi koja je. Da provjeri koliko može dobiti. Ali traži dosta para za najam.

- Spomeni u oglasu da može uz stambeni biti i poslovni prostor za manju firmu. I navedi da imate parking i suteran. I veliki plac za djecu. Bolje je da je ozbiljan čovjek sa firmom i porodicom ovdje nego neki sa sumnjivim parama. Možda neko knjigovodstvo, predstavništvo i slično.

- Pitaću ga. Pametnice moja...

Kad su sve obišli dobila je napokon neku sliku kako bi sve moglo izgledati.

- Jesi li umorna? - pomilovao je po obrazu.

- Jesi li se ti skinuo? Šta sam ti rekla, ne da mi se da te svlačim. Kad se ti skineš ja ću razmisliti šta ću... Možda te ostavim da džogiraš oko kuće i odem...

Nije se dao upecati nego ju je gledao i gledao i gledao... dok nije popustila pred crnim očima. Raširila je ruke i zagrlila ga kad joj je uletio u zagrljaj. Odmah je podigao u naručje i uputio se prema sobi. Ovaj put mu je ipak pomogla da se skine, doduše pobrinuo se da skidanje bude lagano. Imao je samo majicu kratkih rukava i trenirku dolje. Bez veša!

- Al' si se spremio... - morala mu je odati priznanje.

- A ti si se baš spakovala - prigovorio joj je jer je imala na sebi i košulju sa dugmadima koje nije bilo lako otkopčati.

- Muči se muči... bez muke nema uživanja...

Vrtio je glavom osmjehujući se. Bila je nevjerovatna... koliko su mogli do sada da uživaju... izgubili su nekoliko godina bezveze.

Svidjelo joj se da leži na njemu i da ga pritiska. Tako je on morao da miruje i da pusti nju da radi šta želi.

- Ajde malo hrabrije... nemoj samo da me češkaš po nosu...

- Hmm... mislim da sam se dovoljno namazila.

Predomislila sam se, neću više...

- Ma nemoj? - digao je obrvu opasno je pogledavši.

Zgrabi je i stavi ispod sebe dok se bunila i smijala. Sad ću da te ljubim dok se ne onesvjestiš...

- Stvarno? Ti bi to uradio? - šalila se.

Gledao je nekoliko trenutaka kao da razmišlja hoći li joj reći nešto.

- Volim te... ti si žena moga srca...

Ozbiljno ga je pogledala na ovo. Suze su joj se skupile u očima.

Volio je kao da je nešto najvrednije u životu... potpuna se predajući. Na njegovu velikodušnost morala je odgovoriti isto tako potpunom predajom.

Dugo su ležali jedno pored drugog gledajući se.

Naslonjena na njegovo rame mirovala je bez i jedne misli u glavi. Samo je lepšala na oblaku osluškajući njegovo disanje. Uveče je morao vratiti kući.

Da je ne bi ispitivali brzo je rekla da su išli u "šoping" i da je krepana.

U subotu su napokon izašli zajedno sa ekipom. Osim Bam Bam, ostali su ih ostavili na miru jer se jedna od djevojaka razišla s momkom pa je to bila nova tema za priču.

Samo je Bam Bam povremeno pogledavala u njih. Srećom barem nije došla sa Mandinim sinom, možda ga je mama upisala u obdanište...

POGLAVLJE 17.

Bilo im je predivno, još su bili oboje pod utiskom svega što se desilo u tako kratkom roku pa nije sve moglo biti idealno. Ali najvažnije je da su se pokrenuli. Znali su skoro sve jedno o drugom, imali su samo ograničenje koje su im postavili Marijanini roditelji.

Nije nikad pomislila da može tako nešto da joj pruži koliko god o tome maštala. Ponekad je zamišljala njih dvoje kao par, kako izlaze, vole se... Jedino nije ovako zamišljala njihove krevetske susrete...

Mučilo je samo jedno. Bio je nevjerovatno prirodan, nimalo sramežljiv iako jako pažljiv prema njoj. Ona je očekivala nešto drugo. Možda da će i on biti stidljiviji, ili bolje rečeno neiskusniji. A po njemu nije mogla da zaključi da u pojedinim zajedničkim trenucima "ne zna šta će", naprotiv, sve je radio prirodno, sigurno, kao da je dobro upoznat sa svime.

Njen otac nikad nije šetao u donjem vešu po stanu. A on je ladno hodao go smješkajući se što ona gleda svuda okolo da ne bi gledala u njega golog.

Imao je svoje muško društvo s kojim je izlazio češće nego sa Bam Bam i ženskim društvom. Obično bi k njima došao na neku proslavu rođendana, diplome, zaposlenja, ili za neke praznike. A njegove drugove su poznavale površno, nisu se družile s njima.

Znala je da je izlazio barem sa dvije djevojke, za još jednu nije se sigurno znalo... a je li ih još bilo? I šta znači izlazio? Nije morao sa svakom da se intimizira... Odlučila je da to ispita kad se ukaže prilika. Htjela je da pita Bam Bam o tome, sigurno bi dobila dobre informacije ali bi joj onda morala priznati da su već ljubavnici.

Odmah poslije kupovine, dao joj je rezervni ključ od Citroena. I zaduženje da čisti, usisava i održava unutrašnjost auta. Nikada nije osjetila miris ženskog parfema (a imala je nos ko lovački terijer, i svjesno je "šnjofala" po autu ne bi li šta otkrila).

Niti je našla neki opušak s karminom, neku žensku izgublenu sitnicu... I to je ono što je možda navelo na pogrešan zaključak da je "mirnica". Tek u potkrovlju je vidjela da ima Mersadovu mušku energiju i da je opasan ljubavnik.

Prilika se ukazala za nekoliko dana, u ponedjeljak popodne. Otišli su u jedan salon namještaja da pogledaju ormar.

- Kako nam je lijepo - nježno je gledao dok su šetali s rukom u ruci. Tučem sebe u glavu što smo ovoliko čekali... otkada smo mogli uživati.

- Muškarci... jelo, seks, spavanje i oni srećni... - smijala se.

- Samo mi je teško da budem sam u potkrovlju. Kad si ti tamo ono postaje dvorac, čim odeš postane prazna kućerina... Marijana... hoću da smo zajedno od jutra do mraka. Ako hoće da me Milan primi kod vas, doći ću i tamo, samo da budem s tobom.

- Je li? Pa da Patkica ima praktičnu obuku? Da te vidi golog kako šetaš po kući. Nek' se sama snađe!

- Kako da izvedemo da ti dođeš u naše potkrovlje? Imaš li kakvu ideju? Ja imam jednu...

- Koja je to ideja, a da će na nju pristati Milan i Dara?

- Da se udaš za mene.

- A taa! Za to se slažu, ali ne tako brzo.

- A ti? Šta ti kažeš? Hoću da uživamo dok smo sami.

Nema tih para kojima se može platiti ovo uživanje. Častiš me koliko želim - šalio se - predivno nam je zajedno... Ne da te volim, lud sam za tobom - priznao je iskreno. I dok smo bez djece da se nauživamo. Radim već deset godina, svaki dan po deset sati, hoću barem da mi s tobom cvjetaju ruže kad je sve drugo jadac.

- Nisam sigurna za te tvoje radikalne rezove...

- Jao, pa tebi će nedostajati mamica i tatica! Ja ti neću biti dovoljan?

- Ahahaha... Bezobrazan si da znaš!

- Ma nisam! Ali sad sam toliko srećan... zagrijao sam se do ludila. Pri pomisli da ćemo se morati skrivati i čekati da ponekad ostanemo sami u praznom stanu muka mi je!

- Samo polako...
- Deset godina radim ko konj, i sad mi je dosta! Želim da krenemo prema nekom cilju, prema vlastitom životu, mom i tvom. A neki mi osjećaj kaže da će nam biti super.
- Optimističan si. Nikad te nisam vidjela tako zagrijanog.
- Vidio bi te ja da uspiješ dva, tri puta godišnje da izađeš u život, samo radi, spavaj i plaćaj račune.
- Šta to znači dva, tri puta? Pa izlaziš više s društvom - osjetila je da bi ovo mogla prilika da otvori temu koja je mučila.
- Ne mislim na društvo nego na ljubav.
- Mjenjao si dvije tri žene godišnje? Pa kad si stigao?
- Nije baš tako - ispravio je. Ali čim izađeš u noćni život eto ti prilike.
- Moolim? Jasmine! Šokirana sam! Mislila sam da si miran, eventualno tri, četiri cure do sada...
- U baš si neka! Pa ljudi za 12 godina stignu da imaju 2 braka a ne 3 veze!

- Jasmine! Koliko?
- Pa bilo je godina da je bila samo po jedna... - shvatio je da je nepažnjom otišao na klizav teren.
- Koliko godina? - uhvatila se baš za temu.
- Pa ne znam baš...
- Pa ti to meni muljaš! Šokirana sam!
- Pa dušo nikog ja nisam napadao, većina ih je startovala mene. Šta ćeš muzika, mrak i tako se desi? - sve se više ukopavao.
- Šta se desi?
- Pa... upoznamo se..
- Upoznate ili završite u krevetu?
- Eh... sad - vidio je da se neprijatno iznenadila i da je to uzrujalo.
- Nije čudo što si me dva tri puta mlako startovao! Kakva iskustva imaš trebala sam se baciti na tebe čim si me pogledao! Ti tako miran... i još radiš po cijeli dan. Pa šta je onda s drugima?

- Dušo mi mirni ne pričamo okolo, oni što se prave zavodnici obično ništa ne upecaju!

- Dobro smo prošli! Kakva su moja očekivanja, a kakva tvoja, da ne radimo zajedno i da nemamo zajedničke prijatelje ne bi ni uspjeli.

- Tu si možda u pravu. A možda i nisi. Došao bi ja tebi možda i ranije na vrata... ovako sam pustio tebi da odrediš kad si spremna. Ili da si krenula da bariš nekog momka sigurno bi vam upao u vezu.

- Upao?

- Rasturio vas.

- Jasmine! A šta bi da sam ja zavoljela nekog drugog...

- E onda bi morao da nestanem iz tvog života jer to ne bi mogao gledati.

Nije znala šta da kaže.

- Kad sam se ubacio u vaše društvo preko Barbare, gledao sam momke koji sline za tobom. Ti si srećom bila tako romantična i tvrdoglava, nisi odustajala od ideje da "hoćeš da te neko ludo voli".

Gledala ga je ko da ga vidi prvi put.

- Uz to, starci su ti strogi, a ni ti nisi baš nešto nestašna. Vidio sam da ti nisu branili da izlaziš, ali ti si to slabo koristila. Nikad se nisi potpuno otkačila, osim onda kad ste diplomirale pa sam te morao spuštati sa stola. A i to si uradila na nagovor drugarica.

- A sjećaš se toga? Za malo onda da te poljubim. Ne znam, mislim da sam se uzdržala jer me ne bi tad shvatio ozbiljno. Mislio bi da sam nacvrcana pa zato to radim. Nisam znala drugi način da te "slučajno" startujem.

- Uh...da sam znao! Nisam mogao da te sretnem negdje samu, u klubu ili diskoteci pa da se smuvamo...

- Ko što si druge muvao! Diskoteka, pa pravac krevet!

- Nemoj se s tim opterećivati. Nisam znao da si toliko naivna, mislio sam da si stidljiva i pristojna pa da zato sa mnom ne pričaš o tome. Ja sam to poštovao.

- Malo sam razočarana, iskreno da ti kažem. Nisam to očekivala. Idemo na posao zajedno svaki dan, nisam primjetila da muvaš cure. Zato sam mislila da si mirniji.

- Dušo, na poslu sam ozbiljan, ne valja imati veze na poslu. Nisam ja zavodnik toliki kako ti opisuješ, više sam džentlmen. Od desetak cura ja bih možda startovao 3-4, ostale su prišle meni.
- A ti jadan džentlmen... Ma nije tebi bilo lako! - ovo ju je skroz dotuklo.
- Strašno mi je žao, nisam znao da će te to toliko uzrujati
- pomilovao je po obrazu tužno je gledajući.
- Razočarana sam. Dobro bih razmislila da sam to prije znala.
- Ako se bojiš da ti neću biti vjeran...
- Nije to, nekako sam razočarana što si u stvari kao i svi muškarci...
- Uh, jadan ja...
- Da baš si jadan, bilo ti je jako teško što su se one bacale po tebi. One bi se pravile nacvrcane i skočile na tebe, ti džentlmen ne bi mogao da ih odbiješ... a mene si mogao!
- Dušo, možeš li zaboraviti to? Mjesecima nisam bio s djevojkom...

- Mjesecima? Manje od godine?
- Normalan sam muškarac i imam svoje želje...
- A ja sam izgleda nenormalna...

Zašto nije pazio šta govori? Mogao joj je ovo reći i na obzirniji način a ne ovako iskreno. Sve se lijepo odvijalo, bili su presrećni, a sad je nju mučilo nešto potpuno sporedno.

- Ti si sasvim normalna djevojka, ali i one drugačije od tebe su u redu. Samo imate različita shvatanja u životu. Pa Bam Bam ti je prijateljica a razlikujete se ko nebo i zemlja.

- I tebi ne bi smetalo da ti dopadne neka koja je zbarila nekoliko momaka prvo večer kad su se sreli?

- Dobro, ne baš takva koja ne misli glavom uopšte, ali ne bi mi smetalo da je imala dva tri ozbiljnija momka. Nisam toliko iskompleksiran i nesiguran da bi mi to smetalo. Moraš probati, kako ćeš znati ako ne probaš?

- Jesi li ti svjesan da mi žene drugačije razmišljamo? Većina nas svaku vezu smatra potencijalno ozbiljnom i odmah mislimo na brak i porodicu. Opasne ako ne dobiju koga su htjele traže najbolju zamjenu. Ne bi ti smetalo da budeš nečija zamjena? A one mirnije se razočaraju u nekog idiota pa se povuku u sebe i odustanu od daljnjeg traženja.

- Vidi, tebe volim, sviđaš mi se u svakom pogledu, ne smeta mi ako si bila i prije zaljubljena. Važno da sad voliš mene. A ljubav se gradi i stalno nadograđuje, inače propadne da je ne znam koliko jaka.

- Dobro, dosta smo pričali o žensko-muškim shvatanjima
- htjela je da prekine priču već je zaboljela glava. A i on se rastužio.

Kao spas, zazvonio je njegov telefon. Zvao ga je otac.

- Mersad traži da dođem do njih večeras - rekao je nezadovoljno.

- Kad si bio? Možda generalu Mersadu nedostaje neko da vježba na njemu - pokušala je da se našali.

Dovezao je do zgrade i nježno uzeo za ruku. Nije htjela pokazati koliko je ovo sve pogodilo. Ona je stvarno živjela u romantičnim snovima izgleda. Osmjehnula mu se i pomilovala ga po obrazu. Odgovorila mu je na poljubac i mahnula kad je izašla iz kola.

On je zabrinuto gledao za njom. Htio je da požure, da zajedno žive, ona njega ničim nije razočarala, čak naprotiv, još je bila divnija nego što je zamišljao. Ali je zato on nju ranio. I to zbog iskrenosti. Ipak nije dobro biti uvijek iskren.

Ujutro je došao po nju, zagledao je li se oporavila, očima joj se izvinjavao.

- Ajde ne boj se, nije mi ništa... samo bih mogla da te šutnem i da provozam bar dvojicu, trojicu pa onda tebe opet kao četvrtoga uzmem nazad.

Snuždio se na ovo.

POGLAVLJE 18.

Nije imala volje da kaže za svoje muke Bam Bam a ni nekome drugome.

Saopštila mu je dok su išli na posao da će upisati vozački. Bilo mu je jasno šta to može da znači. Ili da može voziti sama do njihovog potkrovlja, ili... da se više neće voziti s njim na posao. Ako raskinu.

Slavica je posumnjala da se sa Marijanom nešto dešava kad je došla i rekla im da je upisala vozački. Kako to? Ima svog vozača i baš sad se sjetila upisati... A kad joj je ona govorila prije nekoliko godina nije htjela.

I Slavici je palo na pamet isto što i Jasminu. Dva razloga zbog kojih je htjela da vozi... I to je još izabrala termine subotom i nedjeljom popodne po dvočas...

Posmatrajući je primjetila je da je odsutna i zamišljena, i odmah shvatila da postoje problemi u raju...

I Jasmin je skoro eksplodirao kad je čuo za termine subotom i nedjeljom. Zbog njegove nepažnje vratili su se veliki korak nazad. Sad mu je postalo jasno da možda svih ovih godina nije htjela da položi da bi bila s njim. I da je mnogo osjetljivija nego što je on to do sada primjetio.

Došlo mu je da zadavi sam sebe. Ona mu je jednom rekla da još nije "spremna" za polaganje ali da će do tridesete položiti. Pitao se šta da radi.

Čekao je u srijedu pred zgradom da je doveze instruktor. Imala je prvu vožnju. Nije odbila da se vide. Bar mu je laknulo zbog toga.

- Kako je bilo? - pitao je gledajući je.

- Zanimljivo. Nije bilo toliko teško.

- Kad budeš htjela možemo vježbati na našem autu.

- Neka prvo prođem obuku s instruktorom, pa mogu dodatno da vježbam s tobom.

Patkica je dolazila s faksa i snimila njih.

Vidjela je da ne "vise" jedno na drugom kao što su znali. I da Marijana nije srećna i nasmijana a da on djeluje zabrinuto.

"O...o... ovaj je nešto skrivio... Moram to ispitati."

Pozdravila ih je, i oni nju...

- Pa što ne idete gore? Hoćeš ručati s nama?

Vidjela je da on pogledava u Marijanu. Pošto ona ništa nije rekla, odbio je.

- Pa... možeš s nama ručati. Same smo, starci su kod babe
- ipak je reagovala.

Pogledao ju je svjesan da je pobjedila ona nježnija Marijana. Koja nije voljela nikoga da rastužuje ili kažnjava.

Popeli su se gore, Slavica je vidjela da ona nema volje pričati. Razgovarali su ona i Jasmin. Servirale su jelo, pa su ručali. Nije se mogao požaliti na nju. Bila je fina i pažljiva, ali nije bila onako vesela i srećna. Nakon ručka ona je otišla da se istušira a Slavica je ostala da kuva kafu i razgovara s njim.

Čim su ostali sami Patkica se ustremi na njega.

- Šta je Jasmine? Problemi u raju?

- Rekla ti je? - trgao se iznenađeno.

- Za sad nije ništa... ali vidim da si ti snužden, znači ti si kriv... šta si uradio i kako da to popravimo?

- Ispalo je glupo... Ne znam kako da to popravim.

Razočarala se...

- Razočarala? Zbog čega?

- Pričali smo o... prošlosti.

- Jao! Nisi joj se valjda hvalio sa svojim bivšim djevojkama?

Opet se trgao.

- Znam kako razmišlja! Primjetila sam da uopšte nije svjesna da ti nisi takvo nevinašce kakvim te ona zamišlja. Kaže "nema on djevojku dugo, pa ja bi znala, vozim se svaki dan s njim". A ja sam nekoliko puta vidjela kako te djevojke gledaju... Znači, pogodila sam, smeta joj višak cura u tvojoj ljubavnoj biografiji.

- Ne znam kako da to rješim - Slavica je bila mnogo realnija od sestre. Ne znam šta će da ispadne od ovoga. Kad sam joj ovo priznao, saznam da ona vrši na meni testove ko na mišu već odavno. Šta je sve snimila, ostao sam zapanjen. A ja snimio samo kad je obukla minić... Sad ću da propadnem zbog toga.

- Hahaha... glupi muškarci. Pa možda da je upoznaš sa svima njima. Možda joj bude lakše na duši. Možda pristane i da te dijeli ako je još koja zagrijana za tebe...

- Zezaš ti, zezaš.

- A šta ćeš, može mi se.

- Nisam siguran je li ljubomorna ili je nešto drugo u pitanju...

- Jok, grešiš. Nije ljubomorna više je problem u mogućem problemu...

- Blago tebi kad imaš koga zafrkavati - kiselo se osmjehnuo.

- Mislim da je željela tipa kojemu fizički dio nije toliko bitan. Koji ne skače u krevet na svaku ponudu.

- Pa ne skačem ni ja!
- Šta ćeš, tvoje tri, četiri cure njoj je previše, možda se boji da će ti dosaditi pa da ćeš htjeti i nju da promjeniš.
- Pa problem je...što je bilo malo više...
- Više cura? Koliko... konkretno?
- Pa oko desetak... a ona je to povezala zbog moje iskrenosti.
- Desetak, misliš kao bliže dvadeset ili ispod deset...
- Tu negdje...
- Šta tu negdje? Sad i meni mutiš! Ako te ona ovako stisla nije čudo da se šokirala...I mene si iznenadio! Pa kad si stigao? Eto ti problema. Vidiš ga valjda i sam. Čini joj se da tebi to mjenjanje ide od ruke. Pa se vjerovatno plaši.
- Znaš dobro da sam vjeran i odan. Znaš da mi se sviđa duže vrijeme, a od kada radimo zajedno ne želim nijednu nego nju.
- Ali si ipak izlazio s djevojkama dok si čekao da ti ona uzvрати osjećaje?

- Pa šta ću sad? Da se ubijem što sam hodao s nekoliko djevojaka. Smeta joj što "nisam dovoljno smotan".
Priznala je da zna za dvije moje bivše djevojke pa kako je onda očekivala da budem nevin? Tako mi i treba šta sam ovoliko čekao... Trebao sam da je startujem barem prije dvije godine.
- Nemoj da se ubijaš, ali pazi da ne dobiješ otkaz!
- Šutnula bi me zbog toga? Nije moguće šta mi se dešava!
Šta ću sad?
- Ništa. Čekaj da je to popusti. Voli te, samo joj treba da shvati.
- Samo da čekam?
- A šta drugo?
- Divno nam je zajedno, stvorena je zamene... poludjeću ako me otkači.
- Dokle ste stigli?
- Daleko! Nagovaram je da se... uzmemo. Želim da budemo sami.

- Da se odseli tebi! Jasmine! Jooj Jasmine, previše žuriš. Mi smo u kući dobile "stroga" uputstva što se tiče toga.
- Rekla je da je još rano. Što se mene tiče možemo se odmah vjenčati pa odseliti.
- Mislim da ti ni to neće uspjeti.
- Znam, rekla mi je, da je za sve rano? Neki njen period su dvije godine. Sad ćemo se vodati za ručicu čekajući dvije godine umjesto da uživamo zajedno!
- Bojim se da ne možeš ubrzati, još si sa svojim haremom zakompliciro stvar!
- Koji harem, pa šta bi rekla za druge!
- Rekla bi što i ona užas! Narod je postao potpuno neodgovoran i bez ikakvih kriterijuma!
- Šta ću sad? Kako nam je super krenulo! Napokon dočekam da me primjeti...
- Ja bi rekla da je ona tebe davno primjetila. Samo, ti se baš nisi nešto trudio oko nje.

- Htio sam da joj dam vremena da izabere ako želi nešto bolje. Kao onog doktorčića...
- Mislim da nije uvjerena da si ti bio galantan zbog nje, vjerovatno se pita jesi li ti uživao s drugima ne misleći o njoj. Pa sad kad si obrnuo što si mogao, sjetio si se nje!
- Nije tako! Znaš da nije tako!
- Kako bi ja to znala?
- Jesam li uvijek pažljiv i brižan posebno prema vama dvjema?
- Šta to znači prema nama dvjema? Ako ne uspiješ s njom, startovaćeš mene?
- Naravno da neću! Ona mi se sviđa oduvijek! Ali sam se bojao ranog starta da me ne odbije! Ako me jednom odbije...gotovo, završili smo. Zato sam se ustručavao, da joj dam vremena da i ona dođe na istu ideju kao ja.
- Ooo, došla je ona odavno izgleda na tu ideju...
- Probao sam nekoliko puta, nije reagovala...

- E sad zavisi kako si probao, vjerovatno u pauzi između dvije djevojke!

- Slavice!

- Da sam zlobna bilo bi mi drago, ona mislila ti običan, prosječan mladić iz komšiluka kad ono... E to joj je zato što ne voli mog "pjevača".,. Dođe mi da se upiškim od smjeha i da joj kažem da si ti izgleda imao djevojaka više nego moj pjevač!

- Molim te ne dolijevaj ulje na vatru!

Pitala se o čemu on i Patkica razgovaraju. Nedostajao joj je, nikad se do sada nisu posvađali osim onako bez veze, kad bi ona iznervirala njega ili on nju, ali bi to trajalo pet minuta.

Nije znala šta očekuje od njega... Ni od sebe. I zašto ona njega uopšte optužuje.

I on je čekao da ona dođe. Pitao se skriva li se u kupatilu samo da bi izbjegla njega. Ako bude neraspoložena, otići će da dodatno ne komplikuje situaciju.

- Hoćeš li ti da se istuširaš? - ponudila mu je kad je u bademantilu došla u kuhinju. Odbio je, rekavši da će običi još starce pa ide u "potkrovlje".

Sjela je za sto, ponašala se normalno, pila kafu, uzela kolač... malo po malo, grč je popustio, pričali su opuštenije svi troje. Slavica i on su se pogledali i nasmješili jedno drugom dok je ona tražila mlijeko po frižideru. Veselili su se oboje što je izgleda popustila.

Stigli su i Dara i Milan. Obradovali su se kad su ih vidjeli svo troje zajedno. Dara je poljubila i njega i razbucala mu frizuru smijući se. Nisu dali da ode. Pokušaće barem od njega da izvuku informacije kad ne mogu od nje.

I njemu je to izgleda postalo jasno jer je pogledao u nju kad i ona u njega. Osmjehnuli su se jedno drugom.

Marijani se srce steglo, kako je željela da ode s njima sada u njihovo potkrovlje da je ljubi... zamalo da zaplače.

- Marijana... skuvaj mi moj čaj, nešto mi je pao pritisak... Starim moj Jasmine, starim... - smijala se.

Uzela je čaj iz ostave i stavila na radni sto, slušajući ih dok su pričali kako je bilo kod bake.

Dara primjeti zelenkastu kutiju na pultu.

- Marijana, skuvaj meni "onaj" moj čaj, onaj u crvenoj kutiji - stalno je naglašavala onaj gledajući nekako značajno u kćer.

- Pa ovo je tvoj...

- Nije srećo, taj u zelenoj kutiji je za tvoju alergiju.

- A zašta je ovaj?

- Pa taj je za hormone i "pad životne energije" - zavrnila je Dara očima. Fali mi hormona!

- Pa ja cijelo vrijeme pijem ovaj čaj. Ovo je moj čaj... - sad je nesigurno gledala u majku.

- Nije nego moj. Tvoj je u zelenoj kutiji. Piješ moj čaj... pa vidim ja da on nestaje... ja mislila moj se Milan solidarisao sa mnom pa pije i on.

Misterija je bila rješena... napokon shvati šta je uzrok svih njenih problema.

Ispustila je neke zvukove ko da štuca zureći u kutiju s čajom.

- A ja pijem ovaj čaj i pitam se zašto sam ovako luda... Mislila sam da je od lijeka za alergiju. Aaaa... - sjeti se nečega. Još sam pravila duplu dozu... - promucala je. Nakon toga prasnula je u histeričan smijeh.

Jedino je Jasmin razumio o čemu priča. Bila je življa, veselija, osjetljivija...željela je ljubav, željela je da voli. I sve to zbog pogrešnog čaja. A čaj ju je smirio i oslobodio... "Jadna moja ljubavi" pomislio je u sebi. Koja sam ja muška bitanga...

Ustao je i prišao joj. Raširila je ruke i zagrlila ga smijući se i plačici na njegovom ramenu. Niko nije znao za njene probleme osim njega. Ovo troje iza njihovih leđa su se u čudu zagledali.

- Hoćeš da odemo do potkrovlja? - upitao je ne obazirući se na njene roditelje.

- Mogu malo da izađem...

- Ponesi robu pa idi od njega na posao... nemoj misliti da ćeš to moći svaki dan. Ovo ti je samo zato što si popila moj čaj - popustila je Dara.

Bilo joj je jasno da je Marijana imala neke probleme zbog čaja, ali nikome ništa nije rekla.

- Hvala vam - zahvalio im se od srca. Nepopravljivu situaciju popravili su ljudi koji ih vole. Pomogli su im.

Do kuće su jedva progovorili nekoliko riječi.

Čim su se popeli u potkrovlje zagrlio ju je utješno.

Pogledala ga je tužno i počela da plače.

- Sad smo barem saznali zašto sam luda. Nafilana sam viškom hormona pa me to drma... Ako sad zatrudnim rodiću trojke koliko u meni ima hormona...

I onda je počela da se smije... i smije... i smije... i on je počeo s njom da se smije. Kuća je odzvanjala od njihovog smijeha, stomaci su ih boljeli... Raspremili su se, prvi put je obučen ušao u krevet. Zagrlio je nježno i tako držao u zagrljaju ljubeći je po kosi i tješeći je. "Hormončice moja slatka" tepao joj je... Zaspali su zagrljeni.

Ujutro se probudio uz najljepši prizor. Ona je spavala uz njega. Nije znao kakva će biti, rado bi je probudio milovanjem, ali se bojao da još nije pri sebi.

Ustao je, skuvao im kafu i stavio kolače što je sinoć dobila od babe.

Čuo je neki zvuk iz sobe. Protezala se i stidljivo mu se osmjehnula kad se pojavio na vratima. Dobro je... prošli su krizu shvatio je. Sad će se voljeti još više.

- Dobro jutro...

- I šta još?

- Dobro jutro ljubavi moja - jedva je izgovorio da ne zaplače. Čvrsto je zagrlio. Vratila se i oprostila mu.

- I tebi dobro jutro ljubavi. Jesi mi skuvao kaficu?

- Jesam, čeka te.

Otišla da se istušira i došla u kuhinju. Vidio je da ne zna šta da kaže.

- Trebaš pitati danas Daru da nam kupi čaj.

- Koji čaj?

- Pa ovaj tvoj za "pad životne energije". Kako ćemo da ludujemo ako nismo na čaju... - čekao je hoće li početi plakati ili se smijati. Srećom izabrala je ovo drugo.

- Bezobrazniče! Ti bi htio da ja pijem Darin čaj kako bi ti dobijao tri puta dnevno... - udarila ga je kuhinjskom krpom i počela se smijati.

Uhvatio je za ruku i nježno poljubio dok su se zajedno smijali.

- Pila čaj ili ne pila, ti si žena mog života.

- Znam... sad i ja znam... Oprosti zbog drame... sad mi izgleda smiješno.

- Nema veze, sve što ti nije jasno, sve što želiš da znaš pitaj. Najvažnije je da smo iskreni jedno prema drugom. Sjećaš li se kako si mi pričala u kolima dok smo išli na posao "hoću da me voli, da je iskren, ako je nešto zavrknuo neka kaže pogrešio sam, ne prestaje da se voli samo tako. Ako je iskren oprostiću mu. Niko nije bezgrešan." Moram ti priznati da sam napokon razumio ono "neću seks hoću da me neko voli". Nisam vjerovao da je tolika razlika kad ti neko kaže da te voli...

- Vidiš sada o čemu sam pričala...

- Mislio sam da previše očekuješ od ljubavi i da je precjenjuješ, zbog svojih romantičnih ideja. Nikad ovo nisam doživio. Postao sam tvoj rob.

- Ne brini, ja te volim i nikad neću iskoristiti tvoje slabosti... Dobro možda nije baš da neću, biće poneki dramski ženski nastup... ali srce i dušu ti nikad neću raniti. A ne smiješ ni ti moje. Jer imam ja i treću stranu, gadnu, ako me iznevjeriš.

- Jesmo li to sad raščistili?

- Jesmo, ta tema je završena. Sve dok ne pomisliš da bi trebao i mene da mjenjaš.

- To se nikad neće desiti.

- Ako je tako onda smo sve rješili. Čak ću ponekad popiti i Darin čaj da ti bude veselije.

- I obući ćeš minić...barem po kući...

- I miniće ćeš dobiti... Zagrli me... - pružila mu je ruke.

Zagrlio ju je i poljubio privlačeći je k sebi. Pogledala ga je, pa je shvatio da će danas zakasniti na posao...